

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 10.12.2010
KOM(2010) 738 endelig

2010/0354 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007
for så vidt angår handelsnormer**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Kvalitetspakken består af en række forslag, der tager sigte på at indføre en sammenhængende kvalitetspolitik for landbrugsprodukter, som skal gøre det lettere for landbrugerne at oplyse om et landbrugsprodukts kvalitet, karakteristika og egenskaber, og som skal sikre, at forbrugerne får de oplysninger, de har brug for. Kvalitetspakken omfatter:

- forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter [KOM(2010) XXXX]
- forslag om ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007 (fusionsmarkedsordningen), for så vidt angår handelsnormerne for landbrugsprodukter [KOM(2010) XXXX]
- retningslinjer vedrørende den bedste praksis for udvikling og anvendelse af certificeringsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer [K(2010) XXXX] og
- retningslinjer for mærkning af fødevarer, som indeholder ingredienser med beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB) og beskyttet geografisk betegnelse (BGB) [K(2010) XXXX].

1.1. Begrundelse og formål

Landbrugere og producenter af landbrugsprodukter er under stort konkurrencepres som følge af reformen af landbrugspolitikken, globaliseringen, detailsektorens stærke forhandlingsposition og den generelle økonomiske situation. Samtidig ønsker forbrugerne i stigende grad autentiske produkter, der er produceret ved hjælp af specifikke og traditionelle metoder. Alsidigheden og kvaliteten af Den Europæiske Unions landbrugsproduktion burde give landbrugerne en betydelig konkurrencemæssig fordel som gør det muligt for dem at opfylde denne efterspørgsel.

Nøjagtig og pålidelig mærkning af produkterne er imidlertid en forudsætning for, at forbrugerne og køberne informeres ordentligt om et landbrugsprodukts karakteristika og landbrugsmæssige kvaliteter. At give producenterne det rigtige værktøj til at informere køberne og forbrugerne om produkternes karakteristika og landbrugsmæssige kvaliteter og at beskytte landbrugerne mod illoyal handelspraksis er netop derfor centrale elementer i Den Europæiske Unions kvalitetspolitik for landbrugsprodukter.

De fleste værktøjer findes allerede på EU-plan. Det fremgår dog af diverse undersøgelser og drøftelser med de berørte parter, at disse værktøjer kan forbedres, forenkles og gøres mere sammenhængende. Kvalitetspakken tager derfor sigte på at forbedre ikke blot EU's kvalitetslovgivning, men også den lovgivning, der vedrører driften af nationale og private certificeringsordninger, således at de for det første bliver enklere, mere gennemskuelige og lettere at forstå og for det andet bliver

mindre besværlige at anvende for producenterne og forvaltningerne og lettere at tilpasse til nye tiltag.

1.2. Generel baggrund

EU's kvalitetspolitik for landbrugsprodukter har siden 1990'erne været uløseligt forbundet med de tre EU-kvalitetsordninger, nemlig ordningen for beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, ordningen for økologisk landbrug og ordningen for garanterede traditionelle specialiteter. Derudover har EU's handelsnormer siden indførelsen af den fælles landbrugspolitik udgjort de lovgivningsmæssige rammer, som skulle sikre redelig konkurrence og gnidningsløs markedsfunktion. Disse EU-handelsnormer og -kvalitetsordninger er i det seneste årti blevet suppleret med et stigende antal certificeringsordninger i den private sektor. De private ordninger har til formål ved hjælp af kvalitetscertificering at give forbrugerne garanti for, at produkternes værdiforøgende karakteristika og egenskaber er korrekte, og at produkterne er fremstillet i henhold til bestemte mindstenormer.

I forbindelse med omarbejdningen i 2006 af ordningen for beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser forpligtede Kommissionen sig til på et senere tidspunkt at tage spørgsmålet om forordningens anvendelse og dens fremtidige udvikling op til revision¹.

I 2007 blev der afholdt en stor konference om alle typer kvalitetsordninger: "Food quality certification – adding value to farm produce" (certificering af fødevarer af høj kvalitet – værdiforøgelse af landbrugsprodukter). Konferencen gav anledning til, at der i 2008 blev udarbejdet en grønbog om landbrugsprodukters kvalitet². Grønbogen fremkaldte over 560 detaljerede kommentarer fra de berørte parter og leverede materiale til meddelelsen om landbrugsprodukters kvalitet³, som blev udarbejdet i 2009. I sidstnævnte meddelelse udstikkes følgende strategiske retningslinjer:

- kommunikationen mellem landbrugere, købere og forbrugere skal forbedres, således at der oplyses bedre om landbrugsprodukternes egenskaber
- der skal være større sammenhæng mellem instrumenterne i EU's kvalitetspolitik for landbrugsprodukter, og
- reglerne skal forenkles, således at det er lettere for landbrugere, producenter og forbrugere at anvende og forstå de forskellige ordninger og mærkningsbetingelser.

1.3. Gældende bestemmelser på området

Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer er beskyttet i henhold til EU-lovgivningen. I 1992 blev der indført harmoniserede EU-regler med henblik på registrering af værdifulde betegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer, som er produceret i henhold til en

¹ Addendum til udkast til protokol fra det 2720. møde i Rådet for Den Europæiske Union (landbrug og fiskeri) den 20. marts 2006 (7702/06 ADD1).

² KOM(2008) 641 af 15.10.2008.

³ KOM(2009) 234 af 28.5.2009.

varespecifikation i et bestemt geografisk område af producenter med anerkendt knowhow⁴.

Ligeledes i 1992 blev der inden for rammerne af ordningen for garanterede traditionelle specialiteter oprettet et register over fødevarspecialiteter, der har traditionel karakter, enten på grund af deres traditionelle sammensætning eller de traditionelle produktionsmetoder, der er anvendt⁵.

Når det gælder handelsnormer, gælder der en lang række retsfor skrifter, der i de fleste tilfælde er udarbejdet på sektorbasis, og som har form af forordninger og direktiver vedtaget af både Rådet og Kommissionen.

Derudover sikrer de fakultative kvalitetsudtryk, som reguleres inden for rammerne af handelsnormerne, at udtryk, der beskriver værdiforøgende karakteristika eller landbrugs- eller forarbejdningsmetoder, ikke misbruges på markedet, således at forbrugerne kan forlade sig på dem, når de skal identificere et produkts forskellige egenskaber.

1.4. Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter er en del af den fælles landbrugspolitik. I Kommissionens nylige meddelelse om landbrugspolitikken efter 2013⁶, peger Kommissionen på en række vigtige udfordringer, heriblandt opretholdelse af alsidigheden i landbrugsaktiviteterne i landdistrikterne og fremme af konkurrenceevnen. Dette er mål, som kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter vil bidrage til. Kvalitetspolitikken er ligeledes i tråd med de prioriteringer for Den Europæiske Union, som er udstukket i 2020-meddelelsen⁷, især når det gælder målet om at fremme en mere konkurrencedygtig økonomi, da kvalitet netop er et af de centrale elementer, som EU's landbrug skal konkurrere på.

Dette forslag er knyttet til og i overensstemmelse med politikkerne vedrørende forbrugerbeskyttelse og -oplysning, det indre marked og konkurrence og EU's handelspolitik over for tredjelande.

2. RESULTATER AF HØRINGERNE AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

2.1. Høring

Interesseparterne er blevet hørt i vid udstrækning. Høringen er i især foregået via Den Rådgivende Gruppe for Kvalitet i Landbrugsproduktionen og via

⁴ Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12), som ophævede og afløste forordning (EØF) nr. 2081/92. Der er også indført ordninger for geografiske betegnelser for vin, spiritus og aromatiserede vine.

⁵ Rådets forordning (EF) nr. 509/2006 af 20. marts 2006 om garanterede traditionelle specialiteter i forbindelse med landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 93 af 31.3.2006, s. 1).

⁶ KOM(2010) 672 endelig af 18.11.2010.

⁷ KOM(2010) 2020 af 3.3.2010.

grønbogshøringen⁸, som mundede ud i en konference på højt plan, som det tjekkiske formandskab afholdt i marts 2009. Rådet vedtog en række konklusioner⁹ om meddelelsen på mødet i juni 2009. Europa-Parlamentet vedtog desuden i marts 2010 en beslutning med titlen "Kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter: Hvilken strategi skal følges?"¹⁰ Derudover har både Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (januar 2010)¹¹, og Regionsudvalget vedtaget en udtalelse (februar 2010)¹².

2.2. De vigtigste høringsresultater

De berørte parter tog generelt godt imod de retningslinjer, der er udstukket i meddelelsen fra 2009. De vigtigste synspunkter, der blev givet udtryk for, var følgende:

- Med hensyn til beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser kunne de berørte parter ikke tilslutte sig en forenkling, som går ud på at samle de to instrumenter i ét. De fleste af de berørte parter, bortset fra parterne i vin- og spiritussektoren, var dog positivt indstillet over for idéen om at samle de gældende ordninger for vin, spiritus, aromatiserede vine og landbrugsprodukter og fødevarer i én ordning. Kommissionen blev opfordret til yderligere at forenkle, præcisere og strømline ordningerne og til at arbejde for større international anerkendelse af oprindelsesbetegnelserne og de geografiske betegnelser.
- Med hensyn til de garanterede traditionelle specialiteter var der stort set fuldstændig enighed om at fortsætte denne ordning, idet det blev fremhævet, at den rummer et stort potentiale og er meget vigtig for producenter af traditionelle produkter, som ikke kan komme i betragtning til registrering inden for rammerne af ordningen for beskyttede geografiske betegnelser. Nogle parter så gerne, at ordningen blev forenklet og strømlinet, bl.a. ved ikke at videreføre muligheden for at registrere en betegnelse uden at forbeholde den. De berørte parter, der repræsenterede producenter af produkter, som er omfattet af ordningen for beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, foreslog, at ordningen for garanterede traditionelle specialiteter også kunne benyttes til produkter med beskyttede betegnelser, især når de indgår i opskrifter.
- Når det gælder handelsnormerne, tog de berørte parter generelt godt imod forslaget om forenkling af normerne såvel som reglerne om mærkning af landbrugsprodukter med oplysninger om produktionsstedet og forslaget om videreudvikling af de fakultative kvalitetsudtryk.
- Ifølge de berørte parter er der desuden behov for at se nærmere på småproducenternes behov, idet EU-ordningerne for oprindelsesbetegnelser,

⁸ I perioden fra den 15. oktober til den 31. december 2008.

⁹ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/09/st10/st10722.en09.pdf>

¹⁰ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2010-0088+0+DOC+XML+V0//DA>

¹¹ http://eescopinions.eesc.europa.eu/EESCopinionDocument.aspx?identifier=ces\nat\nat448\ces105-2010_ac.doc&language=DA

¹² http://coropinions.cor.europa.eu/CORopinionDocument.aspx?identifier=cd\deve-iv\dossiers\deve-iv-048\cdr315-2009_fin_ac.doc&language=DA

geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter ofte er for tunge at administrere for disse producenter.

2.3. Konsekvensanalyse

Efter offentliggørelsen af 2009-meddelelsen og gennemgangen af de vigtigste kommentarer dertil blev der foretaget to konsekvensanalyser for at undersøge de muligheder, der opstilles i meddelelsen for beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter.

Med hensyn til **geografiske betegnelser** viste analysen, at der er stærke argumenter for at have en ordning for disse betegnelser på EU-niveau, fordi alternativerne til en EU-ordning hverken ville være effektive eller virksomme (alternativerne var: ordninger, som sektoren selv er med til at regulere eller regulerer helt selv, ingen foranstaltninger på EU-niveau, beskyttelse på grundlag af Lissabonaftalen¹³, erstatning med en ordning for notifikation af nationale geografiske betegnelser og beskyttelse på grundlag af det eksisterende fælles EU-varemærke). Ifølge konsekvensanalysen er der overbevisende argumenter for at forenkle ordningen og gøre den lettere at håndhæve ved at samle ordningen for landbrugsprodukter og fødevarer og de ordninger, der gælder for alkoholholdige drikkevarer, i én enkelt ordning, idet hver ordnings særtræk dog bibeholdes. Det anerkendes dog, at visse af de berørte parter er imod denne mulighed.

Analysen af prisoplysningerne viser, at producenterne kan tjene mere på produkter med beskyttede oprindelsesbetegnelser (BOB) og produkter med beskyttede geografiske betegnelser (BGB) end på produkter uden betegnelse, og at der kan forlanges en højere pris for BOB-produkter end for BGB-produkter. Den samlede engrosværdi af BOB- og BGB-landbrugsprodukter og -fødevarer beløber sig til 14,2 mia. EURO (1997), hvilket svarer til ca. 21 mia. EURO i forbrugerpriser. Hvad angår handelen på det indre marked, afsættes 18,4 % af BOB- og BGB-produkterne uden for produktionsmedlemsstaten.

Resultaterne af konsekvensanalysen viser, at merværdien af den beskyttede oprindelsesbetegnelse ville blive reduceret, hvis instrumenterne for henholdsvis beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser blev samlet i ét. Når det gælder miljøpåvirkningerne, viser undersøgelser, at nogle af BOB- og BGB-produkterne produceres i ekstensive driftssystemer, der associeres med høj miljøværdi. Disse BOB- og BGB-produkter udgør det økonomiske grundlag for de offentlige miljøgoder. En af de muligheder, der blev undersøgt, gik ud på at lade producenterne inkludere miljøbetingelser i de tilfælde, hvor det var hensigtsmæssigt.

Hvad angår **garanterede traditionelle specialiteter**, blev der analyseret tre muligheder: 1) indførelse af udtrykket "traditionel" som et fakultativt kvalitetsudtryk og afskaffelse af den gældende ordning, 2) ingen EU-foranstaltninger og 3) forenkling af den gældende ordning (ved kun at tillade registrering af betegnelser, der samtidig forbeholdes). Ifølge konsekvensanalysen vil afskaffelsen af GTS-ordningen dog medføre et tab af de økonomiske og sociale fordele ved en betegnelse, der er beskyttet på tværs af EU, hvilket de berørte parter og EU-lovgiveren fandt

¹³ Lissabonaftalen om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og den internationale registrering heraf (1958).

uacceptabelt. Det blev desuden konstateret, at beskyttelse af betegnelser på hele det indre marked er en opgave, der kun kan udføres effektivt på EU-niveau. Ordningen for garanterede traditionelle specialiteter (GTS) er indtil nu ikke blevet anvendt i særlig stort omfang, og der findes derfor kun begrænsede oplysninger herom. Det fremgår af diverse undersøgelser, at ordningen har positive økonomiske og sociale virkninger: den bidrager bl.a. til at bevare traditionelle produktionsmetoder, giver mulighed for at få dispensation fra hygiejnebestemmelserne og giver økonomiske fordele i form af en værdiforøgelse af de produkter, der registreres som garanterede traditionelle specialiteter.

Afskaffelse af ordningen ville derimod ikke have nævneværdige økonomiske eller sociale konsekvenser, når det gælder ikke-beskyttede betegnelser, eftersom nævnte funktioner kan overtages af de nationale eller regionale ordninger, hvilket allerede er sket i flere tilfælde. Det er af hensyn til nærhedsprincippet derfor vanskeligt at retfærdiggøre foranstaltninger på EU-niveau på dette område.

Hvad angår det sociale aspekt, blev det konstateret at BOB-, BGB- og GTS-ordningerne bidrog til videreførelsen af traditionelle produktionsmetoder, hvilket er til fordel for både producenter og forbrugere.

Det blev dog fremhævet både i konsekvensanalysen af BGB-ordningen og GTS-ordningen, at det i vidt omfang ikke var lykkedes at få de helt **små producenter** til at deltage i nogen af disse ordninger. Til trods for den kendsgerning, at småproducenter ofte associeres med håndværksmæssigt fremstillede produkter, traditionelle produktionsmetoder og lokal afsætning, anser de EU-ordningerne for at være besværlige at anvende, kræve dyre kontrolforanstaltninger og overholdelse af en varespecifikation. Der vil derfor blive foretaget endnu en analyse for at vurdere, hvilke problemer småproducenter støder på ved deltagelsen i EU's kvalitetsordninger. Kommissionen vil eventuelt på grundlag af resultaterne af denne analyse foreslå foranstaltninger til opfølgning af spørgsmålet.

Når det gælder **handelsnormerne**, vil der foruden de konsekvensanalyser, der allerede er foretaget inden for rammerne af meddelelsen fra 2009, blive foretaget yderligere analyser i det omfang, det er nødvendigt, i forbindelse med de forslag til de enkelte normer, der fremsættes inden for rammerne af de delegerede beføjelser, som der med tilpasningen af forordning (EF) nr. 1234/2007 til Lissabontraktaten er fastsat et retsgrundlag for.

Konsekvensanalyserne findes på følgende websted:

http://ec.europa.eu/agriculture/quality/policy/backdocuments-links/index_en.htm

3. FORSLAGETS JURIDISKE INDHOLD

3.1. Resumé af forslaget

Forslaget til forordning om kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter samler de tre indbyrdes supplerende ordninger (oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, garanterede traditionelle specialiteter og fakultative kvalitetsudtryk) i ét regelsæt, som overvåges af én komité for kvalitetspolitikken. Handelsnormerne vil være omfattet af en særskilt forordning.

3.1.1. *Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, bortset fra vin, aromatiserede vine og spiritus*

Forslaget opretholder og styrker ordningen for landbrugsprodukter og fødevarer, men inkluderer ikke ordningen for geografiske betegnelser for vin, spiritus og aromatiserede vine. Eftersom der for relativt nylig er foretaget en reform af lovgivningen for vin og spiritus, bør disse ordninger forblive særskilt på dette stadium. Spørgsmålet kan tages op igen på et senere tidspunkt. I mellemtiden vil reglerne for ordningen for landbrugsprodukter og fødevarer blive tilpasset de regler, der gælder for vin, i det omfang, det er hensigtsmæssigt.

I hovedtræk styrkes og forenkles ordningen således:

- der skal ydes større anerkendelse af den rolle, som sammenslutninger¹⁴, der ansøger om registrering af en betegnelse, spiller og det ansvar, som de påtager sig med henblik på overvågning, fremme af afsætning og kommunikation
- den beskyttelse, som registrerede betegnelser og de fælles EU-symboler ydes, skal styrkes og præciseres
- proceduren for registrering af en betegnelse kortes ned
- den rolle, som henholdsvis medlemsstaterne og de sammenslutninger, der ansøger om registrering, spiller med hensyn til håndhævelse af beskyttelsen af de registrerede betegnelser i hele EU, præciseres, og
- definitionerne på oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser tilpasses nøjere til international brug.

Forslaget strømliner de gældende procedurer for registrering af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser ved at afkorte tidsfristerne for de forskellige trin. Desuden afklares en række juridiske spørgsmål, og terminologien tilpasses den nyligt vedtagne lovgivning om geografiske betegnelser for vin. Der fastsættes ligeledes et sæt fælles minimumskrav for den offentlige kontrol, som skal sikre, at produkterne er i overensstemmelse med varespecifikationen og afsættes med korrekt mærkning. Forordningens anvendelsesområde bibeholdes (landbrugsprodukter til konsum og visse andre produkter), idet mørk chokolade er blevet tilføjet.

3.1.2. *Garanterede traditionelle specialiteter*

Forslaget bibeholder ordningen med forbeholdte betegnelser for garanterede traditionelle specialiteter i hele EU, mens muligheden for at registrere betegnelser uden forbehold derimod bortfalder. Reklametiltag for (men ikke beskyttelse af) traditionelle produkter er en opgave, der bedst kan løses på nationalt (eller regionalt) plan, og det er derfor ikke berettiget at træffe EU-foranstaltninger. Den nye EU-ordning for garanterede traditionelle specialiteter er forenklet (registreringsprocedurerne er strømlinet, ved at fristerne er kortet af og

¹⁴

Enhver sammenslutning, uanset retlig status eller sammensætning, af producenter eller forarbejdningsvirksomheder, der arbejder med samme produkt.

procedurerne tilpasset BOB-/BGB-ordningerne) og gjort mere målrettet på følgende punkter: Kravet for at opfylde betegnelsen "traditionel" er skærpet, således at det nu er 50 år (i stedet for 25), hvorved ordningens troværdighed styrkes. Ordningen er desuden begrænset til kun at dække færdigretter og forarbejdede produkter, og definitionerne og de proceduremæssige krav er stærkt forenklet for at gøre ordningen mere gennemskuelig.

3.1.3. *Fakultative kvalitetsudtryk*

Når det gælder de fakultative kvalitetsudtryk, som i lighed med kvalitetsordningerne er frivillige og har til formål at hjælpe landbrugerne med at fremhæve et produkts værdiforøgende karakteristika og egenskaber på markedet, foreslås det at inkludere disse i denne forordning. Reglerne for fakultative kvalitetsudtryk er ikke ændret indholdsmæssigt, men tilpasset til de retlige rammer, der følger af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

3.1.4. *Handelsnormer*

Det fremgår klart af Kommissionens meddelelse om kvaliteten af landbrugsprodukter og de efterfølgende drøftelser, at handelsnormer kan bidrage til at forbedre de økonomiske forhold for produktion og afsætning af landbrugsprodukter og højne kvaliteten heraf. Markedsforvaltningsinstrumenterne indeholder allerede krav om, at produkterne mindst skal være af "sund og sædvanlig handelskvalitet". Det kan være nyttigt at udvide dette minimumskrav til også at gælde for produkter, der ikke er omfattet af specifikke handelsnormer, således at forbrugerne får garanti for, at de produkter, de køber, er af en vis grundlæggende kvalitet.

Forslaget tager også hensyn til nødvendigheden af at tilpasse reglerne til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og Kommissionen vil derfor få overdraget beføjelserne til at udarbejde og vedtage normer.

I henhold til de nye regler vil retsgrundlaget for obligatorisk angivelse af produktionsstedet blive fastlagt for alle sektorer. Dermed kan Kommissionen fra sag til sag og efter de fornødne konsekvensanalyser beslutte at vedtage delegerede retsakter om obligatorisk angivelse af produktionsstedet på det mest hensigtsmæssige geografiske niveau med henblik på at opfylde forbrugernes krav om gennemsigtighed og oplysning. Mejerisektoren er en af de første sektorer, der bliver sat under luppen. Kommissionen regner samtidig med, at kravet om obligatorisk angivelse af produktionssted vil blive opretholdt i de sektorer, hvor dette krav allerede gælder.

3.2. **Retsgrundlag (om nødvendigt begrundes valget af retsgrundlag)**

Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 43, stk. 2.

3.3. **Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet**

Hvad angår **nærhedsprincippet**, er værdiforøgende betegnelser og udtryk beskyttede eller deres anvendelse forbeholdt på hele Den Europæiske Unions område i henhold til ordningerne for *oprindelsesbetegnelser*, *geografiske betegnelser*, *garanterede traditionelle specialiteter* og *fakultative kvalitetsudtryk*. Det betyder, at producenter, der ikke opfylder kravene, ikke har ret til at anvende betegnelserne.

Hvis de enkelte medlemsstater selv skulle beskytte disse betegnelser og udtryk, ville beskyttelsesniveauet variere fra medlemsstat til medlemsstat, hvilket kunne vildlede forbrugerne, hindre samhandelen på det indre marked og give anledning til ulige konkurrencevilkår ved afsætningen af produkter med kvalitetsbetegnelser og -udtryk. Sådanne rettigheder, der gælder i hele Den Europæiske Union, kan kun fastsættes effektivt og virksomt på EU-niveau. Atten procent af den samlede mængde af BOB- og BGB-produkter målt i værdi sælges uden for oprindelsesmedlemsstaten, og disse produkter er afhængige af den beskyttelse af den intellektuelle ejendomsret, som ydes i hele EU i henhold til denne ordning. Salget på det indre marked af produkter med betegnelser, der er beskyttet i henhold til GTS-ordningen, har stor betydning for de pågældende producenter. En betydelig del af den handel, der foregår inden for EU, omfatter desuden produkter med fakultative kvalitetsudtryk, og her ville divergerende definitioner og betydninger forstyrre markedets funktion.

Ordningerne for *oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter* bygger bl.a. på EU-symboler, der er udformet med henblik på at oplyse om hver kvalitetsordnings karakteristika. Hvis symbolerne skal kunne genkendes af forbrugerne i hele EU, hvilket vil gøre ordningerne mere gennemskuelige og gøre det lettere at afsætte kvalitetsprodukter på tværs af grænserne, skal symbolerne fastlægges på EU-niveau.

Gennemgangen og behandlingen af ansøgninger vedrørende *oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter* er en opgave, der - bortset fra visse elementer - ikke nødvendigvis skal foretages på EU-niveau. Vurderingen af, om et produkt opfylder betingelserne for at opnå beskyttelse af betegnelsen i hele EU, opretholdelsen af de rettigheder, der tilfalder producenter, som tidligere har anvendt betegnelsen (især producenter uden for ansøgningsmedlemsstaten) og kontrol af, om ansøgningen indeholder åbenlyse fejl, er opgaver, der bør foretages på EU-niveau. Den indledende detaljerede gennemgang af en ansøgning kan imidlertid foretages mere effektivt på medlemsstatsniveau.

Mærkningsordninger, der har til formål at gøre opmærksom på produkter med særlige kvaliteter, men som ikke yder beskyttelse eller forbeholder anvendelsen af udtrykket overalt i EU, forvaltes bedst af de nationale myndigheder. Den foreslåede revision af ordningen for *garanterede traditionelle specialiteter* omfatter derfor ikke længere muligheden for at registrere betegnelser, som ikke er beskyttet.

Når det gælder kontrollen med alle ordningerne, hører kontrolopgaverne først og fremmest under de nationale myndigheders ansvar, hvilket er i tråd med forordning (EF) nr. 882/2004 om offentlig foderstof- og fødevarekontrol. Medlemsstaternes kontrolaktiviteter bør - ligeledes i tråd med principperne i nævnte forordning - overvåges på EU-niveau, således at fødevareordningernes troværdighed kan opretholdes overalt i EU.

Hvad angår **proportionalitetsprincippet**, kræver *ordningerne for oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter*, at varespecifikationen overholdes nøje, og at der føres effektiv kontrol med produktionen, hvilket kan være besværligt for producenterne. Dette er dog nødvendigt og står i forhold til målet om at underbygge ordningens troværdighed og yde forbrugerne en effektiv garanti for, at reglerne overholdes. Uden denne garanti kan forbrugerne ikke forventes at betale en ordentlig pris for de kvalitetsprodukter, der

udbydes. Ordningerne for *fakultative kvalitetsudtryk* hviler derimod på producenternes egne erklæringer om, at produkterne er i overensstemmelse med reglerne, som igen underbygges af medlemsstaternes almindelige risikobaserede kontrol af landbrugssektoren. Eftersom betingelserne for at deltage i disse ordninger er mindre strenge end for BOB-, BGB- og GTS-ordningerne, står de mindre tunge deltagelses- og kontrol regler i forhold hertil.

Kvalitetsordningerne er et væsentligt led i den fælles landbrugspolitik udviklingsstrategi, som tager sigte på ikke blot at tilskynde EU's landbrugere, men også at sætte dem i stand til at udvikle deres ekspertise inden for afsætning af kvalitetsprodukter med værdiforøgende karakteristika og produktionsmæssige egenskaber. Det er derfor vigtigt, at alle landbrugere har adgang til ordningerne. Selvom landbrugerne skal træffe et velovervejet valg om at påtage sig de forpligtelser, der er forbundet med at afsætte kvalitetsprodukter inden for rammerne af ordningerne, kommer fordelene først landbrugssektoren og forbrugerne rigtig til gode i det øjeblik, hvor alle landbrugere, der ønsker at deltage i ordningerne, har adgang til dem. At ordningerne skal anvendes af hver enkelt medlemsstat på hele dens område står derfor i forhold til dette mål.

3.4. Reguleringsmiddel/reguleringsform

Forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om handelsnormer har form af en ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007, tilpasset EUF-traktatens regler.

Sideløbende med dette forordningsforslag fremsættes der forslag til forskrifter om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter, der skal afløse de gældende forordninger, dvs. Rådets forordning (EF) nr. 509/2006 og (EF) nr. 510/2006, og inkorporere de gældende bestemmelser for fakultative kvalitetsudtryk, som er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter¹⁵ og i direktiv 2001/110/EF om honning¹⁶.

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Dette forslag får ingen følger for budgettet.

5. FORENKLING

Den foreslåede forordning forenkler forvaltningen af ordningerne ved at samle de forskellige kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og ordningerne for fakultative kvalitetsudtryk i én enkelt retsakt. Derved sikres der sammenhæng mellem de forskellige instrumenter, og ordningerne gøres mere gennemskuelige for de berørte parter. Forslaget præciserer og forenkler bestemmelserne for medlemsstaterne, som først og fremmest er ansvarlige for gennemførelsen af ordningerne og kontrollen hermed.

¹⁵ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 45.

¹⁶ EFT L 10 af 12.1.2002, s. 47.

Forenklingen består hovedsagelig i følgende:

- Reglerne vedrørende ansøgningsprocedurerne og kontrol er så vidt muligt slået sammen, hvilket betyder, at der skabes sammenhæng mellem reglerne for de forskellige ordninger, og at de hidtil forskellige procedurer ensrettes.
- Procedurerne kortes af og strammes op, hvor det er muligt.
- Reglerne præciseres, navnlig reglerne om intellektuel ejendomsret.
- Der indføres forenklede begreber, som det er lettere for forbrugerne at gennemskue, specielt i ordningen for garanterede traditionelle specialiteter.
- Der nedsættes én enkelt komité (kvalitetspolitikkomitéen) for alle ordningerne. Denne komité erstatter de to komitéer, der i øjeblikket varetager ordningen for oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser og ordningen for garanterede traditionelle specialiteter.

Når det gælder handelsnormerne, tager den foreslåede ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007 sigte på at forenkle procedurerne og gøre bestemmelserne om handelsnormer mere gennemskuelige.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår handelsnormer

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁷,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹⁸,

efter fremsendelse af forslaget til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den meddelelse om kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter¹⁹, som Kommissionen forelagde den 28. maj 2009, indeholder strategiske retningslinjer, der har til formål at forbedre EU's politik for kvalitetsprodukter på landbrugsområdet. Der bør tages hensyn til denne meddelelse og til de efterfølgende drøftelser af dens hovedelementer i Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget samt til de mange bidrag fra den offentlige høring. Det anses bl.a. for hensigtsmæssigt at opretholde handelsnormer for sektorer eller produkter for at tage hensyn til forbrugernes forventninger og bidrage til at bedre de økonomiske vilkår for produktion og afsætning af landbrugsprodukter og fremme deres kvalitet.
- (2) I Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen)²⁰ er den sektorspecifikke fremgangsmåde for handelsnormer videreført fra de tidligere fælles markedsordninger. Handelsnormerne har udviklet sig stykkevis, virkemiddel for virkemiddel eller produkt for produkt. En mere sammenhængende fremgangsmåde ville gøre det lettere for forbrugerne at forstå dem og for producenterne at formidle budskabet om deres produkters særlige karaktertræk og kendetegn. Derfor bør der indføres tværgående bestemmelser.

¹⁷ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁸ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁹ KOM(2009) 234 af 28.5.2009.

²⁰ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 45.

- (3) Forordning (EF) nr. 1234/2007 giver Kommissionen beføjelse til at gennemføre nogle af bestemmelserne om handelsnormer.
- (4) Efter Lissabontraktatens ikrafttræden skal de beføjelser, forordning (EF) nr. 1234/2007 tillægger Kommissionen til at gennemføre bestemmelserne om handelsnormer, bringes i overensstemmelse med artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (5) Kommissionen bør have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for at udbygge eller ændre visse ikke-væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 1234/2007, del II, afsnit II, kapitel I, afdeling I. Det bør fastsættes, i forbindelse med hvilke elementer denne beføjelse kan udøves, og hvilke betingelser der gælder for delegationen.
- (6) For at sikre, at handelsnormerne anvendes ensartet i alle medlemsstaterne, bør Kommissionen have beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med artikel 291 i TEUF. Medmindre andet udtrykkeligt er fastsat, bør Kommissionen vedtage disse gennemførelsesretsakter efter bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. [xxxx/yyyy] af ... *[udfyldes efter vedtagelsen af den forordning om kontrolmåder, jf. artikel 291, stk. 2, i TEUF, som i øjeblikket drøftes i Europa-Parlamentet og Rådet]*.
- (7) Anvendelsen af handelsnormer for landbrugsprodukter kan bidrage til at forbedre de økonomiske vilkår for produktion og afsætning af sådanne produkter og deres kvalitet. Det er derfor både i producenternes, de handlendes og forbrugernes interesse, at der anvendes sådanne normer.
- (8) For produkter, der ikke er omfattet af sektor- eller produktspecifikke handelsnormer, bør en generel basishandelsnorm som beskrevet i ovennævnte meddelelse fra Kommissionen være egnet til at sikre, at alle produkter har sund og sædvanlig handelskvalitet, men den må ikke tilsidesætte gældende regler i fødevarerektoren, herunder særlig de generelle fødevarerbestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed²¹ samt dennes principper og krav. Når sådanne produkter efterlever en gældende og relevant international standard, bør de anses for at efterleve den generelle handelsnorm.
- (9) For nogle sektorer og/eller produkter er definitioner, betegnelser og/eller varebetegnelser vigtige for bestemmelsen af konkurrenceforholdene. For disse sektorer og/eller produkter bør der derfor fastsættes definitioner, betegnelser og varebetegnelser, som i EU kun bør benyttes ved markedsføring af produkter, der opfylder de dertil svarende krav.
- (10) I henhold til forordning (EF) 1234/2007 har det hidtil påhvilet Kommissionen at vedtage bestemmelser om handelsnormer for visse sektorer. Da der her er tale om stærkt tekniske detailbestemmelser, der løbende må gøres mere effektive og tilpasses til udviklingen i handelspraksis, bør denne fremgangsmåde omfatte alle

²¹ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

handelsnormer, idet der fastsættes kriterier for fastsættelsen af de relevante bestemmelser.

- (11) Der bør gælde handelsnormer for at sikre, at markedet forsynes med produkter af ensartet og tilfredsstillende kvalitet. De bør bl.a. vedrøre definitioner, klasseinddeling, præsentation, mærkning, emballering, produktionsmetode, konservering, transport, information om producenter, indhold af visse stoffer, relevante administrative dokumenter, oplagring, certificering, markedsføring og frister.
- (12) Af hensyn til forbrugernes interesse i at få tilstrækkelig og gennemskuelig produktinformation, bør det navnlig være muligt at foreskrive passende oplysning om produktionssted på et efter omstændighederne i det enkelte tilfælde passende geografisk niveau, idet der bør tages hensyn til de særlige forhold i visse sektorer, især hvad angår forarbejdede landbrugsprodukter.
- (13) Der bør fastsættes visse ønologiske fremgangsmåder og restriktioner for vinproduktionen.
- (14) Når Kommissionen fastsætter sektor- eller produktspecifikke handelsnormer, bør den tage hensyn til forbrugernes forventninger, hver sektors særlige forhold og henstillinger fra internationale organer. For at opfylde internationale standarder bør Kommissionen, hvad angår yderligere ønologiske fremgangsmåder, generelt basere sig på de ønologiske fremgangsmåder, som Den Internationale Vinorganisation (OIV) anbefaler.
- (15) Der kan blive behov for at træffe særlige foranstaltninger, f.eks. om analysemetoder, for at undgå misbrug af angivelser, der vedrører kvaliteten og autenticiteten af de produkter, forbrugerne tilbydes. For at sikre, at handelsnormerne efterleves, er der behov for kontrol og for anvendelse af sanktioner ved manglende efterlevelse af sådanne forpligtelser. Medlemsstaterne kommer til at tage ansvaret for denne kontrol.
- (16) Handelsnormerne bør principielt gælde for alle produkter, der markedsføres i EU. Der bør fastsættes særlige bestemmelser for produkter, som importeres fra tredjelande, således at særlige bestemmelser, der gælder i visse tredjelande, kan berettige til undtagelser fra handelsnormerne, hvis der er sikkerhed for, at de er ækvivalente med EU-lovgivningen. Forskrifter om vin bør anvendes i lyset af aftaler, der er indgået i medfør af artikel 218 i TEUF.
- (17) Der bør fastsættes forskrifter om klassificering af druesorter til vinfremstilling, hvorefter medlemsstater, hvor der produceres mere end 50 000 hektoliter om året, fortsat bør være ansvarlige for klassificering af druesorter, som det er tilladt at fremstille vin af på deres område. Herfra bør visse vinfremstillingsdruerter være undtaget.
- (18) Hvad angår smørbare fedtstoffer bør der åbnes mulighed for, at medlemsstaterne kan opretholde eller vedtage visse nationale forskrifter om kvalitetsniveauer.
- (19) I vinsektoren bør medlemsstaterne kunne begrænse eller udelukke anvendelse af visse ønologiske fremgangsmåder og fastholde strengere restriktioner for vine produceret på deres område samt tillade anvendelse i forsøgsøjemed af ikke-tilladte ønologiske fremgangsmåder på betingelser, der skal fastlægges nærmere.

(20) Forordning (EF) nr. 1234/2007 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 1234/2007 ændres således:

1)* Som artikel 4a indsættes:

"Artikel 4a

[Vedtagelse af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter]

Når Kommissionen har fået beføjelser, handler den efter proceduren i artikel 196a, når det drejer sig om delegerede retsakter, og efter proceduren i artikel 196b, når det drejer sig om gennemførelsesretsakter, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i denne forordning."

2) I del II, afsnit II, kapitel I, afdeling I, indsættes følgende artikler før artikel 113:

"Artikel 112a

Anvendelsesområde

Denne afdeling fastlægger regler om den generelle handelsnorm og om sektor- og/eller produktspecifikke handelsnormer for produkter, der er opført i bilag I, samt for landbrugsethanol, jf. bilag II, del I, uden at det indskrænker gyldigheden af andre bestemmelser for produkter, der er opført i bilag I, og for landbrugsethanol, jf. bilag II, del I, eller af bestemmelser, der er vedtaget på veterinær- og fødevarerområdet for at sikre, at produkterne opfylder hygiejne- og sundhedsnormerne, og for at beskytte dyre- og folkesundheden.

Artikel 112b

Overholdelse af den generelle handelsnorm

1. I denne forordning forstås ved opfyldelse af "den generelle handelsnorm", at produktet er af sund og sædvanlig handelskvalitet.
2. Når der ikke er fastsat handelsnormer som anført i artikel 112e, 112f og 112h samt i Rådets direktiver 2000/36/EF*, 2001/112/EF**, 2001/113/EF***, 2001/114/EF****, 2001/110/EF*****, 2001/111/EF*****, må produkter, der er opført i bilag I til denne forordning, og som er klar til salg som fødevarer i detailhandelen, jf. artikel 3, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002*****, kun markedsføres, hvis de opfylder den generelle handelsnorm.

3. Et produkt anses for at opfylde den generelle handelsnorm, når det produkt, der ønskes markedsført, opfylder en gældende, relevant standard, som er vedtaget af en af de internationale organisationer, der opført i bilag XIIb.

Artikel 112c

Delegerede beføjelser angående den generelle handelsnorm

For at forholde sig til ændringer i markedssituationen kan Kommissionen under hensyntagen til de særlige forhold i hver sektor vedtage, ændre og gøre undtagelser fra dels krav vedrørende den generelle handelsnorm, jf. artikel 112b, stk. 1, dels regler for opfyldelse, jf. stk. 3 i samme artikel.

Artikel 112d

Sektor- eller produktspecifikke handelsnormer

De produkter, som der er fastsat sektor- eller produktspecifikke handelsnormer for, må kun afsættes i EU i overensstemmelse med disse handelsnormer.

Artikel 112e

Fastsættelse og indhold af sektor- eller produktspecifikke handelsnormer

1. For at tage hensyn til forbrugernes forventninger og bidrage til at bedre de økonomiske vilkår for produktion og afsætning af landbrugsprodukter og fremme deres kvalitet kan Kommissionen ved delegerede retsakter vedtage sektor- eller produktspecifikke handelsnormer, jf. artikel 112a, i alle afsætningsled samt dispensationer og undtagelser fra anvendelsen af sådanne normer med det formål at foretage tilpasning til de stadigt skiftende markedsforshold og til udviklingen i forbrugernes efterspørgsel samt for at tage hensyn til udviklingen i de relevante internationale standarder og for at undgå, at der opstår hindringer for produktinnovationen.
2. De i stk. 1 omhandlede handelsnormer kan efter omstændighederne vedrøre krav til:
 - a) definition, betegnelse og/eller varebetegnelser, bortset fra dem, der er fastsat i denne forordning og lister over slagtekroppe og dele heraf, som er omfattet af bilag XIIa
 - b) klassifikationskriterier som f.eks. klasseinddeling, vægt, størrelsessortering, alder og kategori
 - c) plantesort eller dyrace eller handelstype
 - d) præsentation, varebetegnelse, mærkning i tilknytning til obligatoriske handelsnormer, emballering, regler for pakkerier, mærkning, indpakning, høstår og anvendelse af bestemte udtryk

- e) kriterier som f.eks. udseende, konsistens, kropsbygning og produktegenskaber
 - f) bestemte stoffer eller bestanddele, der anvendes i produktionen, herunder deres mængde, renhed og identifikation
 - g) landbrugs- og produktionsmetodens type, herunder ønologiske fremgangsmåder og dertil knyttede administrative forskrifter samt forarbejdningsproces
 - h) forskæring af most og vin, inklusive definitioner, sammenstikning og restriktioner for sammenstikning
 - i) konserveringsmetode og -temperatur
 - j) produktionssted og/eller oprindelse
 - k) indsamlingshyppighed, levering, opbevaring og behandling
 - l) identifikation og registrering af producenten og/eller af det industrianlæg, hvor produktet er tilberedt eller forarbejdet
 - m) vandindhold i procent
 - n) restriktioner for brugen af visse stoffer og/eller fremgangsmåder
 - o) bestemt anvendelsesformål
 - p) handelsdokumenter, ledsagedokumenter og registre, der skal føres
 - q) oplagring, transport
 - r) certificeringsprocedure
 - s) betingelserne for bortskaffelse, oplagring, omsætning og anvendelse af produkter, der ikke er i overensstemmelse med de sektor- eller produktspecifikke handelsnormer som omhandlet i stk. 1 og/eller definitionerne, betegnelserne og varebetegnelserne som omhandlet i artikel 112f, samt bortskaffelse af biprodukter
 - t) frister
 - u) meddelelser fra medlemsstaterne, meddelelser fra forskellige virksomheder til medlemsstaternes kompetente myndigheder og regler for fremskaffelse af statistiske oplysninger om markederne for diverse produkter.
3. De sektor- eller produktspecifikke handelsnormer, der fastsættes som omhandlet i stk. 1, indskrænker ikke gyldigheden af bestemmelserne om fakultative kvalitetsudtryk i Europa-Parlamentets og Rådets forordning***** [forordning om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter] og fastsættes under hensyntagen til:

- a) de pågældende produkters særlige kendetegn
- b) nødvendigheden af at sikre, at produkterne kan afsættes på markedet uden problemer
- c) forbrugernes interesse i at få tilstrækkelige og gennemskuelige produktoplysninger, herunder oplysninger om produktionssted, idet disse skal fastlægges på et passende geografisk niveau i hvert enkelt tilfælde
- d) i givet fald de metoder, der benyttes til at bestemme deres fysiske, kemiske og organoleptiske egenskaber
- e) de standarder, der anbefales af internationale organer.

Artikel 112f

Definition, betegnelse og/eller varebetegnelse for visse sektorer og/eller produkter

1. De definitioner, betegnelser og/eller varebetegnelser, der er fastsat i bilag XIIa, finder anvendelse på følgende sektorer eller produkter:
 - a) olivenolie- og spiseoliven
 - b) vin
 - c) oksekød
 - d) mælk og mejeriprodukter til konsum
 - e) fjerkrækød
 - f) smørbare fedtstoffer til konsum.
2. En definition, betegnelse eller varebetegnelse, der er anført i bilag XIIa, må i EU kun bruges til afsætning af et produkt, der opfylder de dertil svarende krav i bilag XIIa.
3. Kommissionen kan ved delegerede retsakter vedtage enhver nødvendig ændring, dispensation eller undtagelse fra de definitioner og varebetegnelser, der er anført i bilag XIIa, med det formål at foretage tilpasning til udviklingen i forbrugernes ønsker, tage hensyn til den tekniske udvikling og undgå, at der opstår hindringer for produktinnovationen.

Artikel 112g

Tolerancer

For at tage hensyn til de særlige forhold i hver sektor kan Kommissionen ved delegerede retsakter vedtage en tolerance for hver norm, hvis overskridelse vil medføre, at hele produktpartiet anses for ikke at opfylde normen.

Artikel 112h

Ønologiske fremgangsmåder

1. I tilfælde, hvor Den Internationale Vinorganisation (OIV) har anbefalet og offentliggjort metoder til bestemmelse af produktsammensætning og regler for konstatering af, om et produkt har gennemgået en behandling, der strider mod de tilladte ønologiske fremgangsmåder, bør disse metoder og regler finde anvendelse.

I tilfælde, hvor OIV ikke har anbefalet og offentliggjort metoder og regler, vedtager Kommissionen tilsvarende metoder og regler som anført i artikel 112e, stk. 2, litra g).

Indtil sådanne regler er vedtaget, anvendes de metoder og regler, som den pågældende medlemsstat tillader.

2. Kun ønologiske fremgangsmåder, der er tilladt i henhold til bilag XIIc og omhandlet i artikel 112e, stk. 2, litra g), og i artikel 112k, stk. 2 og 3, må bruges under fremstilling og konservering af vinavlsprodukter i EU.

Første afsnit finder ikke anvendelse på:

- a) druesaft og koncentreret druesaft
- b) druemost og koncentreret druemost bestemt til fremstilling af druesaft.

De tilladte ønologiske fremgangsmåder må kun benyttes til at sikre korrekt vinfremstilling, korrekt konservering og korrekt forarbejdning af produktet.

Vinavlsprodukter skal i EU fremstilles i overensstemmelse med de relevante restriktioner som fastsat i bilag XIIc.

Vinavlsprodukter, der er anført i bilag XIIa, del II, og som har været genstand for ønologiske fremgangsmåder, der ikke er tilladt i EU, eller efter omstændighederne for ønologiske fremgangsmåder, der ikke er tilladt på nationalt plan, eller som strider mod restriktionerne i bilag XIIc, må ikke markedsføres i EU.

3. Kommissionens giver tilladelse til ønologiske fremgangsmåder som anført i artikel 112e, stk. 2, litra g), idet den:
 - a) tager udgangspunkt i de ønologiske fremgangsmåder og analysemetoder, der anbefales og er offentliggjort af OIV, og i resultaterne af anvendelse på forsøgsbasis af endnu ikke tilladte ønologiske fremgangsmåder
 - b) tager hensyn til beskyttelsen af menneskers sundhed
 - c) tager hensyn til den mulige risiko for, at forbrugerne vildledes på grund af etablerede forventninger og opfattelser, og i denne forbindelse ser på, hvilke oplysningstiltag der findes og kan gennemføres for at undgå denne risiko

- d) giver mulighed for bevarelse af vinens naturlige og væsentlige kendetegn og undgår at bevirke en væsentlig ændring i det pågældende produkts sammensætning
- e) sikrer et acceptabelt minimum af miljøbeskyttelse
- f) overholder de generelle regler vedrørende ønologiske fremgangsmåder og restriktioner, der fastsat i bilag XIIc.

Artikel 112i

Druesorter

1. De produkter, der er opført i bilag XIIa, del II, skal i EU fremstilles af druesorter til vinfremstilling, der kan klassificeres i henhold til stk. 2.
2. Medlemsstaterne klassificerer de druesorter til vinfremstilling, der må plantes, genplantes eller podes på deres respektive områder med henblik på produktion af vin, jf. dog stk. 3.

Medlemsstaterne må kun klassificere druesorter, der opfylder følgende betingelser:

- a) den pågældende sort skal tilhøre arten *Vitis vinifera* eller være en krydsning af arten *Vitis vinifera* med andre arter af *Vitis*-slægten
- b) sorten er ikke en af følgende: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton og Herbemont.

Hvis en druesort til vinfremstilling udgår af klassificeringen i første afsnit, skal den ryddes senest 15 år efter, at den er udgået.

3. Medlemsstater med en vinproduktion, der ikke overstiger 50 000 hl. pr. produktionsår, beregnet på grundlag af den gennemsnitlige produktion i de sidste fem produktionsår, fritages fra klassificeringsforpligtelsen i stk. 2, første afsnit.

I de medlemsstater, der er nævnt i første afsnit, er det imidlertid kun druesorter, der opfylder betingelserne i stk. 2, andet afsnit, der må plantes, genplantes eller podes med henblik på vinproduktion.

4. Uanset stk. 2, første og tredje afsnit, og stk. 3, andet afsnit, tillader medlemsstaterne plantning, genplantning eller podning af følgende druesorter med henblik på videnskabelig forskning og i forsøgsøjemed:
 - a) druesorter, der ikke er klassificeret, for så vidt angår de i stk. 3 omhandlede medlemsstater
 - b) druesorter, der ikke er i overensstemmelse med stk. 2, andet afsnit, litra a) og b), for så vidt angår de i stk. 3 omhandlede medlemsstater.

5. Arealer med druesorter til vinfremstilling, der er plantet i strid med stk. 2, 3 og 4, skal ryddes.

Der er dog ingen pligt til at rydde sådanne arealer, når den pågældende produktion udelukkende er beregnet til vinproducentens privatforbrug.
6. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at kontrollere, at producenterne overholder stk. 2-5.

Artikel 112j

Bestemt anvendelsesformål for vin

Bortset fra aftappet vin, for hvilken det kan godtgøres, at aftapningen er sket inden den 1. september 1971, må vin, der er fremstillet af druesorter til vinfremstilling opført i klassificeringer udarbejdet i henhold til artikel 112i, stk. 2, første afsnit, men som ikke opfylder betingelserne for en af kategorierne i bilag XIIa, del II, kun anvendes til vinproducentens privatforbrug, til produktion af vineddike eller til destillation.

Artikel 112k

Nationale forskrifter for visse produkter og/eller sektorer

1. Uanset artikel 112e, stk. 1, må medlemsstaterne vedtage eller opretholde nationale forskrifter om forskellige kvalitetsniveauer for smørbare fedtstoffer. Sådanne forskrifter skal muliggøre en vurdering af de differentierede kvalitetsniveauer ud fra kriterier, der især er baseret på de anvendte råvarer, produkternes organoleptiske egenskaber og deres fysiske og mikrobiologiske stabilitet.

Medlemsstater, der benytter den i første afsnit anførte mulighed, skal sikre, at der for andre medlemsstaters produkter, der overholder kriterierne i disse nationale forskrifter, på ikke-diskriminerende betingelser kan anvendes angivelser, der efter de pågældende regler viser, at deres kriterier er opfyldt.

2. Medlemsstaterne kan indskrænke eller udelukke anvendelsen af visse ønologiske fremgangsmåder, som er tilladt i henhold til EU-retten, og indføre strengere begrænsninger for vine, der fremstilles på deres område, med henblik på bedre at bevare de væsentlige kendetegn ved vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse og ved mousserende vine og hedvine.

Medlemsstaterne meddeler disse indskrænkninger, udelukkelse og begrænsninger til Kommissionen, som underretter de øvrige medlemsstater herom.

3. Medlemsstaterne kan tillade forsøgsvis anvendelse af ikke tilladte ønologiske fremgangsmåder på vilkår, som Kommissionen fastsætter ved delegerede retsakter, der vedtages i medfør af stk. 4.

4. For at sikre korrekt og gennemskelig anvendelse kan Kommissionen ved delegerede retsakter fastsætte betingelserne for anvendelsen af stk. 1, 2, og 3 samt betingelserne for oplagring, omsætning og anvendelse af produkter, der er fremkommet ved forsøgsfremgangsmåder som omhandlet i stk. 3.

Artikel 112l

Handelsnormer i forbindelse med import og eksport

For at tage hensyn til de særlige forhold i handelen mellem EU og visse tredjelande og den særlige karakter af visse landbrugsprodukter kan Kommissionen ved delegerede retsakter fastsætte betingelser for, hvornår importerede produkter anses for ækvivalente med EU-kravene for så vidt angår handelsnormer, og hvornår der kan træffes foranstaltninger til dispensation fra artikel 112d, samt fastsætte forskrifter om anvendelse af handelsnormer på produkter, der eksporteres fra EU.

Artikel 112m

Særlige importbestemmelser for vin

1. Medmindre andet er fastsat i aftaler indgået i medfør af artikel 218 i TEUF, finder bestemmelserne om oprindelsesbetegnelse, geografisk betegnelse og mærkning af vin, jf. afdeling Ia, underafdeling I, i dette kapitel, samt definitioner og varebetegnelser, jf. artikel 112f, anvendelse på produkter under KN-kode 2009 61, 2009 69 og 2204, der importeres til EU.
2. Medmindre andet er fastsat i aftaler indgået i henhold til artikel 218, i TEUF fremstilles de produkter, der er omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel, efter de ønologiske fremgangsmåder, der er anbefalet og offentliggjort af OIV eller godkendt af EU i medfør af denne forordning og foranstaltninger, der er vedtaget i medfør af denne forordning.
3. Ved import af de i stk. 1 omhandlede produkter skal der fremlægges:
 - a) en attest, der godtgør, at bestemmelserne i stk. 1 og 2 er opfyldt, og som skal udstedes af en kompetent myndighed, der er opført på en liste, som skal offentliggøres af Kommissionen, i produktets oprindelsesland
 - b) en analyseerklæring udarbejdet af et organ eller en myndighed, som er udpeget af produktets oprindelsesland, hvis det er bestemt til direkte konsum.

Artikel 112n

National kontrol

Medlemsstaterne skal foretage kontrol på grundlag af en risikoanalyse for at undersøge, om produkterne opfylder reglerne i denne afdeling, samt i givet fald anvende administrative sanktioner.

Artikel 112o

Gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter træffe alle nødvendige foranstaltninger i forbindelse med denne afdeling, herunder bl.a.:

- a) fastsætte regler for gennemførelse af den generelle handelsnorm
- b) fastsætte regler for gennemførelse af de definitioner og varebetegnelser, der er omhandlet i bilag XIIa
- c) udarbejde den liste over produkter, der er omhandlet i bilag XIIa, del III, punkt 5, andet afsnit, og i bilag XIIa, del VI, sjette afsnit, litra a), på grundlag af vejledende lister over produkter, som medlemsstaterne anser for på deres område at svare til de produkter, der er omhandlet i bilag XIIa, del III, punkt 5, andet afsnit, og bilag XIIa, del VI, sjette afsnit, litra a), og som medlemsstaterne sender til Kommissionen
- d) fastsætte regler for gennemførelse af de sektor- eller produktspecifikke handelsnormer, inklusive detailforskrifter om prøvetagning og analysemetode til bestemmelse af produktsammensætningen
- e) fastsætte regler for konstatering af, om et produkt har gennemgået en behandling, der strider mod de tilladte ønologiske fremgangsmåder
- f) fastsætte regler for udførelsen af kontrol med, om de sektor- eller produktspecifikke handelsnormer opfyldes
- g) fastsætte regler for bestemmelse af toleranceniveauet
- h) vedtage bestemmelser vedrørende de myndigheder, der har ansvaret for at udføre overensstemmelseskontrollen, og om, med hvilket indhold, med hvilken hyppighed og i hvilket afsætningsled denne kontrol skal foretages
- i) vedtage de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af den dispensation, der er omhandlet i artikel 112l.

* EFT L 197 af 3.8.2000, s. 19.

** EFT L 10 af 12.1.2002, s. 58.

*** EFT L 10 af 12.1.2002, s. 67.

**** EFT L 15 af 17.1.2002, s. 19.

***** EFT L 10 af 12.1.2002, s. 47.

***** EFT L 10 af 12.1.2002, s. 53.

***** EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

*****"

- 3) Artikel 113 udgår.
- 4) Artikel 113a ændres således:
- a) Stk. 2 affattes således:
- "2. De handelsnormer, der er nævnt i stk. 1, samt enhver handelsnorm, der finder anvendelse på områderne frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager, finder anvendelse i alle afsætningsled, herunder import og eksport, medmindre Kommissionen har fastsat andre bestemmelser."
- b) I stk. 4 affattes første punktum således:
- Medlemsstaterne kontrollerer selektivt på grundlag af en risikoanalyse, om frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager er i overensstemmelse med de respektive handelsnormer, jf. dog eventuelle særlige bestemmelser, som Kommissionen kan vedtage i henhold til artikel 194, især om konsekvent anvendelse i medlemsstaterne af overensstemmelseskontrollen. Kontrollen skal finde sted forud for transporten fra dyrkningsområderne i forbindelse med produkternes emballering eller ved deres indladning. For produkter fra tredjelande finder kontrollen sted inden overgangen til fri omsætning."
- 5) Artikel 113d, 118, 120, 120a til 120g, artikel 121, stk. 1, litra a), b), c), d), e), f), g), h), i) og j), samt stk. 2, 3 og 4, og artikel 158a udgår.
- 6) I del VII, kapitel I, indsættes som artikel 196a og 196b:

"Artikel 196a

Delegerede retsakter

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i denne forordning, for en ubestemt periode. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, underretter den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet herom.
2. Den i stk. 1 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

En institution, der indleder en intern procedure for at beslutte, om den ønsker at tilbagekalde delegationen af beføjelser, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom inden for et rimeligt tidsrum, inden den træffer endelig afgørelse, og oplyser samtidig, hvilke delegerede beføjelser der eventuelt vil blive tilbagekaldt, samt den mulige begrundelse herfor.

Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er nævnt i afgørelsen, til ophør. Den får virkning øjeblikkelig eller på et senere

tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Afgørelsen er uden virkning for gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

3. Europa-Parlamentet og Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden to måneder fra underretningen herom. Fristen forlænges med en måned på foranledning af Europa-Parlamentet eller Rådet.

Hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af denne frist har gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres denne i Den Europæiske Unions Tidende og træder i kraft på den deri nævnte dato.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende og træde i kraft før fristens udløb, hvis Europa-Parlamentet og Rådet begge har meddelt Kommissionen, at de ikke har til hensigt at gøre indsigelse. Hvis Europa-Parlamentet eller Rådet gør indsigelse mod den delegerede retsakt, træder retsakten ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor.

Artikel 196b

Gennemførelsesretsakter - komité

[Når der vedtages gennemførelsesretsakter i henhold til denne forordning bistås Kommissionen af den komité, der er omhandlet i artikel 195 efter proceduren i artikel [5] i forordning (EU) nr. [xxxx/yyyy] (udfyldes efter vedtagelsen af den forordning om kontrolmåder, jf. artikel 291 i TEUF, stk. 2, som i øjeblikket drøftes i Europa-Parlamentet og Rådet)]."

- (7) Bilag XIa, XIb, XII, XIII, XIV, XV, XVa, XVb og XVI udgår, jf. dog artikel 2, stk. 1.
- (8) Som nye bilag indsættes bilag XIIa, XIIb og XIIc, affattet som angivet i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 2

1. Artikel 113a, 113b, 114, 115, 116 og 117, stk. 1 til 4, i forordning (EF) nr. 1234/2007 samt, med henblik på anvendelsen af disse artikler, samme forordnings bilag XIa.II, andet afsnit, bilag XIa.IV-IX, bilag XII.IV.2, bilag XIII.VI, andet afsnit, bilag XIV.A, XIV.B.I.2 og 3, XIV.B.III, XIV.C og bilag XV.II, XV.III, XV.IV og XV.VI finder fortsat anvendelse indtil den dato, der skal fastsættes i medfør af stk. 2.
2. Af hensyn til retssikkerheden for så vidt angår anvendelse af afsætningsregler fastsætter Kommissionen ved delegerede retsakter, fra hvilken dato de bestemmelser i forordning (EF) nr. 1234/2007, der er henvist til i stk. 1, eller dele af dem ikke længere skal gælde for den pågældende sektor. Denne dato skal falde sammen med iværksættelsesdatoen for de tilsvarende afsætningsregler, der skal fastsættes i medfør af de delegerede retsakter, som kan vedtages i medfør af de ændringer, der indføres ved nærværende forordnings artikel 1, nr. 2.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Dog finder artikel 112b i forordning (EF) nr. 1234/2007 som indsat ved nærværende forordnings artikel 1, nr. 2, anvendelse fra [.../et år efter ikrafttrædelsen].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

"Bilag XIIa

Definitioner, betegnelser og varebetegnelser for produkter, der er omhandlet i artikel 112f

I dette bilag forstås ved varebetegnelse det navn, et levnedsmiddel sælges under, jf. artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF.

DEL I. KØD FRA KREATURER, SOM HØJST ER TOLV MÅNEDER GAMLE

I. Definition

I denne del af bilaget forstås ved "kød": slagtekroppe, kød, også udbenet, og slagtebiprodukter, også udskåret, som er bestemt til konsum, fra kreaturer på højst tolv måneder, fersk, frosset eller dybfrosset, også pakket eller emballeret.

Ved slagtingen opdeler de erhvervsdrivende under de kompetente myndigheders tilsyn alle kreaturer på højst tolv måneder i følgende to kategorier:

A) Kategori V: kreaturer på højst otte måneder

Identifikationsbogstav for denne kategori: V

B) Kategori Z: kreaturer på over otte måneder, men højst tolv måneder

Identifikationsbogstav for denne kategori: Z.

II. Varebetegnelser

1. Kød fra kreaturer på højst tolv måneder afsættes kun i medlemsstaterne under følgende varebetegnelse(r) fastsat for hver enkelt medlemsstat:

A) For kød fra kreaturer på højst otte måneder (identifikationsbogstav V):

Afsætningsland	Varebetegnelse, der skal anvendes
Belgien	veau, viande de veau / kalfsvlees / Kalbfleisch
Bulgarien	месо от малки телета
Tjekkiet	telecí
Danmark	lyst kalvekød
Tyskland	Kalbfleisch
Estland	vasikaliha

Greece	μοσχάρι γάλακτος
Spanien	ternera blanca, carne de ternera blanca
Frankrig	veau, viande de veau
Irland	veal
Italien	vitello, carne di vitello
Cypern	μοσχάρι γάλακτος
Letland	teļa gaļa
Litauen	veršiena
Luxembourg	veau, viande de veau / Kalbfleisch
Ungarn	borjúhús
Malta	vitella
Nederlandene	kalfsvlees
Austria	Kalbfleisch
Polen	cielęcina
Portugal	vitela
Rumænien	carne de vițel
Slovenien	teletina
Slovakiet	teľacie mäso
Finland	vaalea vasikanliha / ljust kalvkött
Sverige	ljust kalvkött
Det Forenede Kongerige	veal

B) For kød fra kreaturer på over otte måneder, men højst tolv måneder (identifikationsbogstav Z):

Afsætningsland	Varebetegnelse, der skal anvendes
Belgien	jeune bovin, viande de jeune bovin /

	jongrundsvlees / Jungrindfleisch
Bulgarien	телеешко месо
Tjekkiet	hovězí maso z mladého skotu
Danmark	kalvekød
Tyskland	Jungrindfleisch
Estland	noorloomaliha
Greece	νεαρό μοσχάρι
Spanien	ternera, carne de ternera
Frankrig	jeune bovin, viande de jeune bovin
Irland	rosé veal
Italien	vitellone, carne di vitellone
Cypern	νεαρό μοσχάρι
Letland	jaunlopa gaļa
Litauen	jautiena
Luxembourg	jeune bovin, viande de jeune bovin / Jungrindfleisch
Ungarn	növendék marha húsa
Malta	vitellun
Nederlandene	rosé kalfsvlees
Austria	Jungrindfleisch
Polen	młoda wołowina
Portugal	vitelão
Rumænien	carne de tineret bovin
Slovenien	meso težjih telet
Slovakiet	mäso z mladého dobytku
Finland	vasikanliha / kalvkött
Sverige	kalvkött

Det Forenede Kongerige	beef
------------------------	------

2. De varebetegnelser, der er omhandlet i punkt 1, kan suppleres med navnet eller betegnelsen på de pågældende kødstykker eller slagtebiprodukter.
3. De varebetegnelser for kategori V, der er angivet i afsnit 1, tabellen under A), og ethvert nyt navn, der er afledt af disse varebetegnelser, må kun anvendes, hvis alle kravene i dette bilag er opfyldt.

Navnlig udtrykkene "veau", "telecí", "Kalb", "μσσχάρι", "ternera", "kalv", "veal", "vitello", "vitella", "kalf", "vitela" og "teletina" må ikke anvendes i en varebetegnelse for kød fra kreaturer på over tolv måneder eller i mærkningen heraf.

4. Betingelserne i punkt 1 gælder ikke for kød fra kreaturer, for hvilket der inden den 29. juni 2007 er registreret en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse i henhold til forordning (EF) nr. 510/2006**."

DEL II. VINAFLSPRODUKTER

1) Vin

Vin er det produkt, som fremstilles udelukkende ved fuldstændig eller delvis alkoholisk gæring af friske druer, knuste eller ikke knuste, eller af druemost.

Vin skal:

- a) uanset om de processer, der er nævnt i bilag XIIc, del I, afsnit B, har været benyttet eller ej, have et virkeligt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol., hvis vinen udelukkende fremstilles af druer høstet i vindyrkningszone A og B som anført i tillægget til dette bilag, og på mindst 9 % vol. i andre vindyrkningszoner
- b) som en undtagelse fra det ellers gældende minimale virkelige alkoholindhold, når den har en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, have et virkeligt alkoholindhold på mindst 4,5 % vol., uanset om de processer, der er nævnt i bilag XIIc, del I, afsnit B, har været benyttet eller ej
- c) have et totalt alkoholindhold på højst 15 % vol. Dog kan:
 - det maksimale totale alkoholindhold nå op på 20 % vol. for vine, der er fremstillet uden tilsætning, fra visse vindyrkningsarealer i EU, som Kommissionen skal fastlægge ved delegerede retsakter i medfør af artikel 112e, stk. 1
 - det maksimale totale alkoholindhold overstige 15 % vol. for vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse, der er fremstillet uden tilsætning
- d) have et totalt syreindhold udtrykt i vinsyre på mindst 3,5 g/l eller 46,6 milliækvivalenter/l, idet Kommissionen dog kan vedtage undtagelser herfra ved delegerede retsakter i medfør af artikel 112e, stk. 1.

»Retsina« er vin, som udelukkende fremstilles på Grækenlands geografiske område af druemost, hvortil der er tilsat aleppofyrharpiks. Anvendelsen af aleppofyrharpiks er kun tilladt til fremstilling af retsinavin og på betingelser, der er fastsat i gældende græsk lovgivning.

Uanset litra b) anses "Tokaji eszencia" og "Tokajská esencia" som vin.

Uanset artikel 112f, stk. 2, kan medlemsstaterne tillade brugen af betegnelsen "vin", hvis:

- den er ledsaget af navnet på en frugt i form af et sammensat navn til at markedsføre produkter, der er fremstillet ved gæring af andre frugter end druer, eller
- den er en del af et sammensat navn.

Enhver forveksling med produkter, der svarer til vinkategorierne i dette bilag, skal undgås.

2) **Ung ikke-færdiggæret vin**

Ung ikke-færdiggæret vin er det produkt, hvis alkoholiske gæring endnu ikke er færdig, og hvis bærme endnu ikke er udskilt.

3) **Hedvin**

Hedvin er det produkt:

- a) som har et virkeligt alkoholindhold på mindst 15 % vol. og højst 22 % vol.
- b) som har et totalt alkoholindhold på mindst 17,5 % vol., med undtagelse af visse hedvine med oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, der er opført på en liste, som Kommissionen skal opstille ved delegerede retsakter i medfør af artikel 112e, stk. 1
- c) som er fremstillet af:
 - delvis gæret druemost
 - vin
 - en blanding af ovennævnte produkter, eller
 - druemost eller en blanding af druemost og vin, for så vidt angår visse hedvine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, som Kommissionen skal fastsætte ved delegerede retsakter i medfør af artikel 112e, stk. 1
- d) som har et oprindeligt naturligt alkoholindhold på mindst 12 % vol., med undtagelse af visse hedvine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, der er opført på en liste, som Kommissionen skal opstille ved delegerede retsakter i medfør af artikel 112e, stk. 1
- e) som er tilsat følgende:
 - i) hver for sig eller som blanding:
 - vinsprit, herunder alkohol fremstillet ved destillation af tørrede druer, med et virkeligt alkoholindhold på mindst 96 % vol.
 - vindestillat eller destillat af tørrede druer med et virkeligt alkoholindhold på mindst 52 % vol. og højst 86 % vol.
 - ii) samt i givet fald et eller flere af følgende produkter:
 - koncentreret druemost
 - en blanding af et af de i litra e), nr. i), omhandlede produkter med en i litra c), første og fjerde led, omhandlet druemost
- f) som, for så vidt angår visse hedvine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, der er opført på en liste, som Kommissionen

skal opstille ved delegerede retsakter i medfør af artikel 112e, stk. 1, uanset litra e), er tilsat:

- i) et af de i litra e), nr. i), anførte produkter, hver for sig eller som blanding, eller
- ii) et eller flere af følgende produkter:
 - vinsprit eller alkohol af tørrede druer med et virkeligt alkoholindhold på mindst 95 % vol. og højst 96 % vol.
 - vinbrændevin eller brændevin af presserester fra vindruer med et virkeligt alkoholindhold på mindst 52 % vol. og højst 86 % vol.
 - brændevin af tørrede druer med et virkeligt alkoholindhold på mindst 52 % vol. og under 94,5 % vol., og
- iii) efter omstændighederne et eller flere af følgende produkter:
 - delvis gæret druemost af let tørrede druer
 - koncentreret druemost, der er fremstillet ved direkte opvarmning, og som bortset fra denne proces svarer til definitionen af koncentreret druemost
 - koncentreret druemost
 - en blanding af et af de i litra f), nr. ii), anførte produkter med en druemost som anført i litra c), første og fjerde led.

4) Mousserende vin

Mousserende vin er det produkt:

- a) som er fremstillet ved første eller anden alkoholgæring:
 - af friske druer
 - af druemost eller
 - af vin
- b) som, når beholderen åbnes, kendetegnes ved udstrømning af kuldioxid udelukkende hidrørende fra gæringen
- c) som i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 3 bar, der skyldes kuldioxid i opløsning, og
- d) for hvilket det totale alkoholindhold i de cuvées, der er bestemt til fremstilling af mousserende kvalitetsvin, skal være på mindst 8,5 % vol.

5) Mousserende kvalitetsvin

Mousserende kvalitetsvin er det produkt:

- a) som er fremstillet ved første eller anden alkoholgæring:
 - af friske druer
 - af druemost eller
 - af vin
- b) som, når beholderen åbnes, kendetegnes ved udstrømning af kuldioxid udelukkende hidrørende fra gæringen
- c) som i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 3,5 bar, der skyldes kuldioxid i opløsning, og
- d) for hvilket det totale alkoholindhold i de cuvéeer, der er bestemt til fremstilling af mousserende kvalitetsvin, skal være på mindst 9 % vol.

6) Aromatisk mousserende kvalitetsvin

Aromatisk mousserende kvalitetsvin er mousserende kvalitetsvin:

- a) som er fremstillet med anvendelse af en cuvée udelukkende af druemost eller delvis gæret druemost, som kommer fra bestemte vindruesorter, der er opført på en liste, som Kommissionen skal opstille ved delegerede retsakter i medfør af artikel 112e, stk. 1.

De traditionelt fremstillede aromatiske mousserende kvalitetsvine, hvortil der som cuvée anvendes vin, fastsættes af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 112e, stk. 1

- b) som i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 3 bar, der skyldes kuldioxid i opløsning
- c) hvis virkelige alkoholindhold ikke må være mindre end 6 % vol. og
- d) hvis samlede alkoholindhold ikke må være mindre end 10 % vol.

7) Mousserende vin tilsat kulsyre

Mousserende vin tilsat kulsyre er det produkt:

- a) som er fremstillet af vin uden beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse
- b) som, når beholderen åbnes, kendetegnes ved udstrømning af kuldioxid, der helt eller delvis er tilsat, og
- c) som i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 3 bar, der skyldes kuldioxid i opløsning.

8) Perlevin

Perlevin er det produkt:

- a) som er fremstillet af vin, forudsat at denne vin har et totalt alkoholindhold på mindst 9 % vol.
- b) som har et virkeligt alkoholindhold på mindst 7 % vol.
- c) som i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 1 bar og højst 2,5 bar, der skyldes ikke-tilsat kuldioxid i opløsning, og
- d) som fyldes i beholdere, der rummer højst 60 l.

9) Perlevin tilsat kulsyre

Perlevin tilsat kulsyre er det produkt:

- a) som er fremstillet af vin
- b) som har et virkeligt alkoholindhold på mindst 7 % vol. og et totalt alkoholindhold på mindst 9 % vol.
- c) som i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 1 bar og højst 2,5 bar, der skyldes helt eller delvis tilsat kuldioxid i opløsning, og
- d) som fyldes i beholdere, der rummer højst 60 l.

10) Druemost

Druemost er det flydende produkt, der fremstilles af friske druer på naturlig måde eller ved fysiske processer. Der tillades et virkeligt alkoholindhold i druemost på højst 1 % vol.

11) Delvis gæret druemost

Delvis gæret druemost er det ved gæring af druemost fremkomne produkt, som har et virkeligt alkoholindhold på over 1 % vol., men under tre femtedele af det totale alkoholindhold udtrykt i volumen.

12) Delvis gæret druemost af let tørrede druer

Delvis gæret druemost af let tørrede druer er det ved delvis gæring af druemost af let tørrede druer fremkomne produkt, hvis totale sukkerindhold inden gæring er mindst 272 g/l, og hvis naturlige og virkelige alkoholindhold skal være på mindst 8 % vol. Visse vine, som Kommissionen skal fastsætte ved delegerede retsakter i medfør af artikel 112e, stk. 1, og som opfylder disse krav, betragtes dog ikke som delvis gæret druemost af let tørrede druer.

13) Koncentreret druemost

Koncentreret druemost er ikke-karamelliseret druemost, som er fremstillet ved delvis inddampning af druemost under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at refraktometret, anvendt efter en metode, der skal

fastlægges i overensstemmelse med artikel 112h, stk. 1, tredje afsnit, og artikel 112o, litra d), ikke viser under 50,9 % ved 20 °C.

Der tillades et virkeligt alkoholindhold i koncentreret druemost på højst 1 % vol.

14) Rektificeret koncentreret druemost

Rektificeret koncentreret druemost er det flydende ikke-karamelliserede produkt:

- a) som er fremstillet ved delvis inddampning af druemost under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at refraktometret, anvendt efter en metode, der skal fastlægges i overensstemmelse med artikel 112h, stk. 1, tredje afsnit, og artikel 112o, litra d), ikke viser under 61,7 % ved 20 °C
- b) som har undergået godkendte behandlinger for afsyring og fjernelse af andre bestanddele end sukker
- c) som har følgende kendetegn:
 - pH på højst 5 ved 25 °Brix
 - en absorbans på højst 0,100 i druemost koncentreret ved 25 °Brix ved 425 nm og en lysvej på 1 cm
 - et indhold af sakkarose, der ikke kan påvises ved en analysemetode, der skal fastsættes
 - et Folin-Ciocalteu-indeks på højst 6,00 ved grader 25 °Brix
 - et titreringssyreindhold på højst 15 milliækvivalenter/kg af det totale sukkerindhold
 - et svovldioxidindhold på højst 25 mg/kg af det totale sukkerindhold
 - et totalindhold af kationer på højst 8 milliækvivalenter/kg af det totale sukkerindhold
 - en ledningsevne på højst 120 mikro-Siemens/cm ved 25 °Brix og 20 °C
 - et indhold af hydroxymethylfurfural på højst 25 mg/kg af det totale sukkerindhold
 - spor af mesoinositol.

Der tillades et virkeligt alkoholindhold i rektificeret koncentreret druemost på højst 1 % vol.

15) Vin af delvis tørrede druer

Vin af delvis tørrede druer er det produkt:

- a) som uden tilsætning er fremstillet af druer, der har ligget i solen eller skyggen med henblik på delvis inddampning
- b) som har et totalt alkoholindhold på mindst 16 % vol. og et virkeligt alkoholindhold på mindst 9 % vol., og
- c) som har et naturligt alkoholindhold på mindst 16 % vol. (eller 272 g sukker/l).

16) Vin af overmodne druer

Vin af overmodne druer er det produkt:

- a) som er fremstillet uden tilsætning
- b) som har et naturligt alkoholindhold på over 15 % vol., og
- c) som har et totalt alkoholindhold på mindst 15 % vol. og et virkeligt alkoholindhold på mindst 12 % vol.

Medlemsstaterne kan fastsætte en lagringsperiode for dette produkt.

17) Vineddike

Vineddike er eddike:

- a) som udelukkende fremstilles ved eddikesyregæring i vin, og
- b) som har et totalt syreindhold på mindst 60 g/l udtrykt i eddikesyre.

DEL III. MÆLK OG MEJERIPRODUKTER

1. Betegnelsen "mælk" må udelukkende anvendes for et produkt, der stammer fra normal yversekretion og er opnået ved en eller flere malkninger, uden nogen tilsætning eller fjernelse af bestanddele.

Betegnelsen "mælk" kan dog anvendes:

- a) for mælk, der har været genstand for en behandling, som ikke medfører nogen ændring i sammensætningen, og for mælk, hvis fedtindhold er standardiseret, jf. del IV i dette bilag
- b) i sammensætninger med ét eller flere andre ord til angivelse af type, kvalitet, oprindelse og/eller mælkenes påtænkte anvendelse, eller til beskrivelse af den fysiske behandling, den har været genstand for, eller af de ændringer, der er foretaget i sammensætningen, hvis sådanne ændringer kun omfatter tilsætning og/eller fjernelse af naturlige mælkebestanddele.

2. I denne del forstås ved "mejeriprodukter" produkter, der udelukkende hidrører fra mælk, idet der dog kan tilsættes stoffer, som er nødvendige for fremstillingen, under forudsætning af at disse stoffer ikke anvendes med henblik på helt eller delvis at erstatte en mælkebestanddel.

Følgende er udelukkende forbeholdt mejeriprodukter:

- a) følgende betegnelser, der anvendes i alle afsætningsled:
- i) valle
 - ii) fløde
 - iii) smør
 - iv) kærnemælk
 - v) butteroil
 - vi) kaseiner
 - vii) vandfrit mælkefedt
 - viii) ost
 - ix) yoghurt
 - x) kefir
 - xi) kumis
 - xii) viili/fil
 - xiii) smetana
 - xiv) fil
- b) betegnelser som defineret i artikel 5 i direktiv 2000/13/EF, som reelt anvendes for mejeriprodukter.

3. Betegnelsen "mælk" og de betegnelser, der anvendes for mejeriprodukter, kan ligeledes benyttes i sammensætninger med ét eller flere andre ord til angivelse af sammensatte produkter, hvor ingen bestanddel erstatter eller kan tænkes at erstatte en mælkebestanddel, og hvoraf mælk eller et mejeriprodukt udgør et væsentligt element, det være sig mængdemæssigt eller i kraft af de kendetegn, som det giver produktet.

4. Oprindelsen af mælk og mejeriprodukter, der skal defineres af Kommissionen, skal anføres, hvis mælken/mejeriprodukterne ikke stammer fra køer.

5. De betegnelser, der er nævnt i nr. 1, 2 og 3, i denne del, må kun anvendes for de produkter, der er omhandlet i det pågældende punkt.

Denne bestemmelse gælder dog ikke for betegnelsen af produkter, hvis nøjagtige beskaffenhed er velkendt på baggrund af den traditionelle brug, og/eller når betegnelsen klart anvendes for at beskrive en karakteristisk egenskab ved produktet.

6. For så vidt angår andre produkter end dem, der er beskrevet i punkt 1, 2 og 3 i denne del, må der ikke anvendes etiketter, handelsdokumenter, reklamemateriale eller nogen form for reklame som defineret i artikel 2 i Rådets direktiv 2006/114/EF***

eller nogen form for præsentation, der angiver, indebærer eller antyder, at det pågældende produkt er et mejeriprodukt.

For så vidt angår et produkt, der indeholder mælk eller mejeriprodukter, må betegnelsen "mælk" eller de betegnelser, der er omhandlet i punkt 2, andet afsnit, i denne del, kun anvendes til at beskrive basisråvarerne og til at angive ingredienserne i overensstemmelse med direktiv 2000/13/EØF.

DEL IV. MÆLK TIL KONSUM HENHØRENDE UNDER KN-KODE 0401

I. Definitioner

I denne del forstås ved:

- a) "mælk": det produkt, der fremkommer ved malkning af én eller flere køer
- b) "konsummælk" de produkter, der er omhandlet i punkt III, og som skal leveres i uforarbejdet stand til forbrugerne
- c) "fedtindhold": mælkens mælkefedtindhold i masseprocent
- d) "proteinindhold": mælkens proteinindhold i masseprocent (fremkommer ved at gange mælkens samlede kvælstofindhold udtrykt i masseprocent med 6,38).

II. Levering eller salg til den endelige forbruger

- 1) Kun mælk, der opfylder kravene til konsummælk, må leveres eller sælges uden forarbejdning til den endelige forbruger, enten direkte eller via restauranter, hospitaler, kantiner eller andre tilsvarende storkøkkener.
- 2) Varebetegnelserne for disse produkter er som anført i punkt III i denne del. Disse betegnelser er forbeholdt de produkter, der er omhandlet i nævnte punkt, idet de dog kan anvendes i sammensatte betegnelser.
- 3) De enkelte medlemsstater fastsætter foranstaltninger til oplysning af forbrugerne om produkternes art eller sammensætning i alle de tilfælde, hvor udeladelse af denne information vil kunne vildlede forbrugerne.

III. Konsummælk

- 1. Følgende produkter betragtes som konsummælk:
 - a) rå mælk: mælk, som hverken er blevet opvarmet til over 40 °C eller har været genstand for en behandling med tilsvarende virkning
 - b) sødmælk: varmebehandlet mælk, som med hensyn til fedtindhold opfylder én af følgende betingelser:
 - i) standardiseret sødmælk: mælk med et fedtindhold på mindst 3,50 % (m/m). Medlemsstaterne kan dog fastsætte en ekstra sødmælkskategori med et fedtindhold på mindst 4,00 % (m/m).

- ii) ikke-standardiseret sødmælk: mælk, hvis fedtindhold ikke er blevet ændret efter malkningen, hverken ved tilsætning eller fjernelse af mælkefedt eller ved blanding med mælk, hvis naturlige fedtindhold er blevet ændret. Fedtindholdet må dog ikke være under 3,50 % (m/m).
- c) letmælk: varmebehandlet mælk, hvis fedtindhold er blevet reduceret, så det er mindst 1,50 % (m/m) og højst 1,80 % (m/m)
- d) skummetmælk: varmebehandlet mælk, hvis fedtindhold er blevet reduceret, så det er højst 0,50 % (m/m).

Varmebehandlet mælk, der ikke opfylder kravene til fedtindholdet i første afsnit, litra b), c) og d), betragtes som konsummælk, forudsat at fedtindholdet er klart og tydeligt angivet på emballagen med én decimal: "...% fedt". Denne mælk må ikke kaldes sødmælk, letmælk eller skummetmælk.

2. Kun følgende ændringer er tilladt, jf. dog punkt 1, litra b), nr. ii):

- a) ændring af mælkens naturlige fedtindhold ved fjernelse eller tilsætning af fløde eller tilsætning af sødmælk, letmælk eller skummetmælk for at overholde det foreskrevne minimumsfedtindhold for konsummælk
- b) tilsætning af mælkeproteiner, mineralsalte eller vitaminer til mælk
- c) nedsættelse af mælks laktoseindhold ved at omdanne det til glukose og galaktose.

De ændringer af mælkens sammensætning, der er omhandlet i litra b) og c), er kun tilladt, hvis de angives på produktets emballage på en sådan måde, at de er klart synlige, let læselige og ikke kan slettes. Denne angivelse fritager dog ikke for forpligtelsen til en næringsdeklaration som omhandlet i Rådets direktiv 90/496/EØF****. Ved tilsætning af proteiner skal mælkens proteinindhold være på mindst 3,8 % (m/m).

En medlemsstat kan dog begrænse eller forbyde ændringer af mælkens sammensætning som omhandlet i litra b) og c).

3. Konsummælk skal:

- a) have et frysepunkt, der ligger omkring det gennemsnitlige frysepunkt for rå mælk i det område, hvor mælkeindsamlingen har fundet sted
- b) have en masse på mindst 1 028 g pr. liter mælk med 3,5 % (m/m) fedtstof ved en temperatur på 20 °C eller en tilsvarende masse pr. liter mælk med et andet fedtindhold
- c) indeholde mindst 2,9 % (m/m) protein for mælk med 3,5 % (m/m) fedtstof eller en tilsvarende koncentration for mælk med et andet fedtindhold.

DEL V. PRODUKTER FRA FJERKRÆSEKTOREN

Denne del af dette bilag gælder for afsætning i EU som led i udøvelsen af erhverv eller virksomhed af visse typer og præsentationer af fjerkrækød og tilberedninger og produkter af fjerkrækød eller af slagtebiprodukter af fjerkræ af følgende arter:

- høns (*Gallus domesticus*)
- ænder
- gæs
- kalkuner
- perlehøns.

Disse bestemmelser gælder også for fjerkrækød i saltlage henhørende under KN-kode 0210 99 39.

I. Definitioner

- 1) "Fjerkrækød": fjerkrækød egnet til konsum, der ikke har undergået anden behandling end kuldebehandling
- 2) "Fersk fjerkrækød": fjerkrækød, der på intet tidspunkt er stivnet under kølingsprocessen forud for opbevaring ved en temperatur, som ikke må være lavere end -2 °C eller højere end +4 °C; medlemsstaterne kan dog fastsætte lidt andre temperaturkrav for den minimumstid, der er nødvendig til opskæring og håndtering af fersk fjerkrækød hos detailhandlere eller i lokaler ved salgssteder, hvor opskæring og håndtering udelukkende finder sted med henblik på direkte salg til forbrugeren
- 3) "Frosset fjerkrækød": fjerkrækød, der nedfryses hurtigst muligt inden for rammerne af de normale fremgangsmåder ved slagtning og konstant opbevares ved en temperatur, der ikke må være højere end -12 °C
- 4) "Dybfrosset fjerkrækød": fjerkrækød, der konstant opbevares ved en temperatur, der ikke må være højere end -18 °C, jf. de tolerancer, der er nævnt i Rådets direktiv 89/108/EØF*****
- 5) "Tilberedning baseret på fjerkrækød": fjerkrækød, herunder fjerkrækød, der er reduceret til småstykker, der er tilsat fødevarer, smagskorrigerende stoffer eller tilsætningsstoffer, eller som har undergået en forarbejdning, der ikke er tilstrækkelig til at ændre strukturen i kødets indre fibre
- 6) "Tilberedning baseret på fersk fjerkrækød": en tilberedning baseret på fjerkrækød, hvortil der er benyttet "fersk fjerkrækød".

Medlemsstaterne kan dog fastsætte lidt andre temperaturkrav for den minimumstid, der er nødvendig, og kun for så vidt det er nødvendigt for at lette opskæringen og håndteringen på fabrikken under fremstilling af tilberedninger baseret på fersk fjerkrækød

- 7) "Fjerkrækødprodukt": kødprodukt som defineret i punkt 7.1 i bilag I til forordning (EF) nr. 853/2004*****, og hvortil der er benyttet fjerkrækød.

DEL VI. SMØRBARE FEDTSTOFFER

De i artikel 112f omhandlede produkter må i uforandret stand kun leveres eller overdrages til den endelige forbruger, hvis de opfylder kravene i bilaget; dette gælder uanset om dette sker direkte eller indirekte gennem restauranter, hospitaler, kantiner eller lignende.

Varebetegnelserne for disse produkter er anført i denne del.

Følgende varebetegnelser er forbeholdt de produkter, der er defineret deri, og som har følgende KN-koder og et fedtindhold på mindst 10 vægtprocent, men under 90 vægtprocent:

- a) mælkefedt henhørende under KN-kode 0405 og ex 2106
- b) fedtstoffer henhørende under KN-kode ex 1517
- c) blandingsprodukter af vegetabilsk og/eller animalsk oprindelse henhørende under KN-kode ex 1517 og ex 2106.

Indholdet af fedt uden tilsat salt skal være mindst to tredjedele af tørstoffet.

Disse varebetegnelser gælder dog kun for produkter, der har en fast konsistens ved en temperatur på 20 °C, og som er smørbare.

Definitionerne gælder ikke for:

- a) betegnelsen for produkter, hvis nøjagtige beskaffenhed er velkendt på baggrund af den traditionelle brug, og/eller når betegnelsen klart anvendes til at beskrive en karakteristisk egenskab ved produktet
- b) koncentrerede produkter (smør, margarine og blandingsprodukter) med et fedtindhold på mindst 90 vægtprocent.

Fedtstofgruppe	Varebetegnelse	Varekategori
Definitioner		Supplerende beskrivelse af kategorien med angivelse af fedtindholdet i vægtprocent
A. Mælkefedt Produkterne er en fast, plastisk emulsion i det væsentlige af typen vand-i-olie, der udelukkende hidrører fra mælk og/eller visse mælkeprodukter, og hvor fedtstoffet er det afgørende værdielement. Andre stoffer, der er nødvendige for fremstillingen, kan dog tilsættes, hvis disse stoffer ikke anvendes med henblik på fuldstændig eller delvis at erstatte en af mælkens bestanddele.	1. Smør 2. Smør 60 3. Smør 40 4. Smørbart mælkefedtprodukt X %	Produktet skal have et mælkefedtindhold på mindst 80 %, men under 90 %, et vandindhold på højst 16 % og et indhold af fedtfrit mælketørstof på højst 2 %. Produktet skal have et mælkefedtindhold på mindst 60 %, men højst 62 %. Produktet skal have et mælkefedtindhold på mindst 39 %, men højst 41 %. Produktet skal have et mælkefedtindhold på: - under 39 % - over 41 %, men under 60 % - over 62 %, men under 80 %
B. Fedtstoffer Produkterne er en fast, plastisk emulsion i det væsentlige af typen vand-i-olie, der hidrører fra faste og/eller flydende vegetabiliske og/eller animalske fedtstoffer, der er egnede til konsum, og hvis indhold af mælkefedt ikke overstiger 3 % af det samlede fedtstofindhold.	1. Margarine 2. Margarine 60 3. Margarine 40 4. Smørbart fedtprodukt X %	Produktet skal hidrøre fra vegetabiliske og/eller animalske fedtstoffer og have et fedtindhold på mindst 80 %, men under 90 %. Produktet skal hidrøre fra vegetabiliske og/eller animalske fedtstoffer og have et fedtindhold på mindst 60 %, men højst 62 %. Produktet skal hidrøre fra vegetabiliske og/eller animalske fedtstoffer og have et fedtindhold på mindst 39 %, men højst 41 %. Produktet skal hidrøre fra vegetabiliske og/eller animalske fedtstoffer og have et fedtindhold på: - under 39 % - over 41 %, men under 60 % - over 62 %, men under 80 %

Fedtstofgruppe	Varebetegnelse	Varekategori
Definitioner		Supplerende beskrivelse af kategorien med angivelse af fedtindholdet i vægtprocent
C. Blandingsprodukter af vegetabilsk og/eller animalsk oprindelse Produkterne er en fast, plastisk emulsion i det væsentlige af typen vand-i-olie, der hidrører fra faste og/eller flydende vegetabiliske og/eller animalske fedtstoffer, der er egnede til konsum, med et indhold af mælkefedt på mellem 10 % og 80 % af det samlede fedtstofindhold.	1. Blandingsprodukt	Produktet skal hidrøre fra en blanding af vegetabiliske og/eller animalske fedtstoffer og have et fedtindhold på mindst 80 %, men under 90 %.
	2. Blandingsprodukt 60	Produktet skal hidrøre fra en blanding af vegetabiliske og/eller animalske fedtstoffer og have et fedtindhold på mindst 60 %, men højst 62 %.
	3. Blandingsprodukt 40	Produktet skal hidrøre fra en blanding af vegetabiliske og/eller animalske fedtstoffer og have et fedtindhold på mindst 39 %, men højst 41 %.
	4. Blandingsprodukt X %	Produktet skal hidrøre fra en blanding af vegetabiliske og/eller animalske fedtstoffer og have et fedtindhold på: - under 39 % - over 41 %, men under 60 % - over 62 %, men under 80 %

Bemærk: Mælkefedtbestanddelen i produkterne i denne del må alene ændres ved fysiske processer.

DEL VII. BETEGNELSER OG DEFINITIONER PÅ OLIVENOLIE OG OLIE AF OLIVENPRESSERESTER

Det er obligatorisk at anvende de betegnelser og definitioner på olivenolie og olie af olivenpresserester, der er fastsat i denne del, ved afsætning af disse produkter i EU og i samhandelen med tredjelande, så længe de er forenelige med internationale obligatoriske regler.

Kun den olie, der er nævnt i nr. 1, litra a) og b), og nr. 3 og 6 i denne del, må afsættes i detailledet.

1) Jomfruolie

Olie, der er udvundet af oliven udelukkende ved mekaniske processer eller andre fysiske processer på en sådan måde, at der ikke sker forandringer i olien, og som ikke har undergået anden behandling end vask, dekantering, centrifugering og filtrering, men ikke olie, som er udvundet ved hjælp af et opløsningsmiddel eller et hjælpestof med kemisk eller biokemisk virkning eller reesterificering, eller blandinger med olier af anden art.

Jomfruolie klassificeres og betegnes udelukkende således:

a) Ekstra jomfruolie

Jomfruolie med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på højst 0,8 g pr. 100 g og de øvrige kendetegn for denne kategori.

b) Jomfruolie

Jomfruolie med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på højst 2 g pr. 100 g og de øvrige kendetegn for denne kategori.

c) Bomolie

Jomfruolie med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på over 2 g pr. 100 g og/eller de øvrige kendetegn for denne kategori.

2) Raffineret olivenolie

Olivenolie, der er udvundet ved raffinering af jomfruolie, med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på højst 0,3 g pr. 100 g og de øvrige kendetegn for denne kategori.

3) Olivenolie – sammensat af raffineret olivenolie og jomfruolie

Olie, der er fremkommet ved sammenstikning af raffineret olivenolie og jomfruolie, bortset fra bomolie, med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på højst 1 g pr. 100 g og de øvrige kendetegn for denne kategori.

4) Rå olie af olivenpresserester

Olie, der er udvundet af olivenpresserester ved behandling med opløsningsmidler eller ved fysiske processer, eller olie, der med undtagelse af bestemte kendetegn, svarer til bomolie, bortset fra olie udvundet ved reesterificering og blandinger med olier af anden art, og som har de øvrige kendetegn for denne kategori.

5) Raffineret olie af olivenpresserester

Olie, der er udvundet ved raffinering af rå olie af olivenpresserester, med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på højst 0,3 g pr. 100 g og de øvrige kendetegn for denne kategori.

6) Olie af olivenpresserester

Olie, der er udvundet ved sammenstikning af raffineret olie af olivenpresserester og jomfruolie, bortset fra bomolie, med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på højst 1 g pr. 100 g og de øvrige kendetegn for denne kategori.

Tillæg til del II af bilag XIIa

Vindyrkningszoner

Der findes følgende vindyrkningszoner:

1) Vindyrkningszone A omfatter:

- a) i Tyskland: alle vindyrkningsarealer bortset fra arealerne i nr. 2, litra a)
- b) i Luxembourg: det luxembourgske vindyrkningsområde
- c) i Belgien, Danmark, Irland, Nederlandene, Polen, Sverige og Det Forenede Kongerige: disse landes vindyrkningsarealer
- d) i Tjekkiet: vindyrkningsområdet Čechy.

2) Vindyrkningszone B omfatter:

- a) i Tyskland: vindyrkningsarealerne i det bestemte dyrkningsområde Baden
- b) i Frankrig: vindyrkningsarealerne i de departementer, der ikke er anført i dette bilag, samt i følgende departementer:
 - i Alsace: Bas-Rhin og Haut-Rhin
 - i Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle og Vosges
 - i Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne og Seine-et-Marne
 - i Jura: Ain, Doubs, Jura og Haute-Saône
 - i Savoyen: Savoie, Haute-Savoie og Isère (kommunen Chapareillan)
 - i Loiredalen: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée og Vienne

samt vindyrkningsarealerne i arrondissementet Cosne-sur-Loire i departementet Nièvre

- c) i Østrig: det østrigske vindyrkningsområde
- d) i Tjekkiet: vindyrkningsområdet Morava og de vindyrkningsarealer, der ikke er omfattet af nr. 1, litra d)
- e) i Slovakiet: vindyrkningsarealerne i følgende områder: Malokarpatská vinohradnícka oblast', Južnoslovenská vinohradnícka oblast', Nitrianska vinohradnícka oblast', Stredoslovenská vinohradnícka oblast', Východoslovenská vinohradnícka oblast' og de vindyrkningsarealer, der ikke er omfattet af nr. 3, litra f)
- f) i Slovenien: vindyrkningsarealerne i følgende områder:
 - i Podravjeområdet: Štajerska Slovenija og Prekmurje
 - i Posavjeområdet: Bizeljsko Sremič, Dolenjska og Bela krajina samt vindyrkningsarealerne i de områder, der ikke er omfattet af nr. 4, litra d)
- g) i Rumænien: området Podişul Transilvaniei.

3) Vindyrkningszone C I omfatter:

- a) i Frankrig vindyrkningsarealerne:
 - i følgende departementer: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (med undtagelse af kommunen Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (bortset fra arrondissementet Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne og Yonne
 - i arrondissementerne Valence og Die i departementet Drôme (bortset fra kantonerne Dieulefit, Loriol, Marsanne og Montélimar)
 - i arrondissementet Tournon og kantonerne Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Étienne-de-Lugdarès, Saint-Pierre-Val, Valgorge og La Voulte-sur-Rhône i departementet Ardèche
- b) i Italien: vindyrkningsarealerne i regionen Valle d'Aosta og i provinserne Sondrio, Bolzano, Trento og Belluno
- c) i Spanien: vindyrkningsarealerne i provinserne A Coruña, Asturias, Cantabria, Guipúzcoa og Vizcaya
- d) i Portugal: vindyrkningsarealerne i den del af regionen Norte, der svarer til det bestemte vindyrkningsområde "Vinho Verde", samt "Concelhos de Bombarral,

Lourinhã, Mafra e Torres Vedras" (med undtagelse af "Freguesias da Carvoeira e Dois Portos"), der hører med til "Região vitícola da Extremadura"

- e) i Ungarn: alle vindyrkningsarealer
- f) i Slovakiet: vindyrkningsarealerne i Tokajská vinohradnícka oblast
- g) i Rumænien: vindyrkningsarealer, der ikke er omfattet af nr. 2, litra g), eller nr. 4, litra f).

4) Vindyrkningszone C II omfatter:

- a) i Frankrig vindyrkningsarealerne:
 - i følgende departementer: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (bortset fra kantonerne Olette og Arles-sur-Tech) og Vaucluse
 - i den del af departementet Var, der mod syd afgrænses af den nordlige grænse af kommunerne Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour og Sainte-Maxime
 - i arrondissementet Nyons og i kantonen Loir-et-Cher i departementet Drôme
 - i departementet Ardèche: de administrative enheder, der ikke er anført i nr. 3, litra a)
- b) i Italien: vindyrkningsarealerne i følgende regioner: Abruzzo, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia (bortset fra provinsen Sondrio), Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Veneto (bortset fra provinsen Belluno), herunder de til disse regioner hørende øer såsom Elba og de øvrige øer i Arcipelago Toscano, øerne i Arcipelago Ponziانو samt Capri og Ischia
- c) i Spanien vindyrkningsarealerne i følgende provinser:
 - Lugo, Orense og Pontevedra
 - Ávila (bortset fra de kommuner, der svarer til det bestemte vindyrkningsområde (comarca) Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid og Zamora
 - La Rioja,
 - Álava
 - Navarra
 - Huesca
 - Barcelona, Girona og Lleida

- den del af provinsen Zaragoza, der er beliggende nord for Ebro-floden
 - de kommuner i provinsen Tarragona, der er omfattet af oprindelsesbetegnelsen Penedés
 - i den del af provinsen Tarragona, der svarer til det bestemte vindyrkningsområde (comarca) Conca de Barberá
- d) i Slovenien: vindyrkningsarealerne i følgende områder: Brda eller Goriška Brda, Vipavska dolina eller Vipava, Kras og Slovenska Istra
- e) i Bulgarien: vindyrkningsarealerne i følgende områder: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Rayon (Черноморски район) og Rozova Dolina (Розова долина)
- f) i Rumænien: vindyrkningsarealerne i følgende områder:
- Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului og Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării og det sydlige vindyrkningsområde, bl.a. sandstrækninger og andre gunstige områder.
- 5) Vindyrkningszone C III a) omfatter:
- a) i Grækenland: vindyrkningsarealerne i følgende nomoi: Flórina, Imathía, Kilkís, Grevená, Lárissa, Iánnina, Lefkáda, Akhaía, Messinía, Arkadía, Korinthía, Iráklion, Khaniá, Réthimnon, Sámos, Lasíthi og øen Thíra (Santorini)
- b) vindyrkningsarealerne i højder over 600 m c) i Bulgarien:
- c) i Bulgarien: vindyrkningsarealer, der ikke er omfattet af nr. 4, litra e).
- 6) Vindyrkningszone C III b) omfatter:
- a) i Frankrig vindyrkningsarealerne:
- i Korsikas departementer
 - i den del af departementet Var, der ligger mellem havet og en linje bestående af kommunerne (disse inklusive) Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour og Sainte-Maxime;
 - i kantonerne Olette og Arles-sur-Tech i departementet Pyrénées-Orientales
- b) i Italien: vindyrkningsarealerne i følgende regioner: Calabria, Basilicata, Puglia, Sardegna og Sicilia, herunder øerne i disse regioner såsom Pantelleria og De Lipariske Øer, De Egadiske Øer og De Pelagiske Øer
- c) i Grækenland: de vindyrkningsarealer, der ikke er anført i nr. 5, litra a)

- d) i Spanien: de vindyrkningsarealer, der ikke er omfattet af nr. 3, litra c), eller nr. 4, litra c)
- e) i Portugal vindyrkningsarealerne i de områder, der ikke er omfattet af nr. 3, litra d)
- f) i Cypern: vindyrkningsarealerne i højder under 600 m
- g) i Malta: vindyrkningsarealerne.

Afgrænsningen af de områder, der hører ind under de administrative enheder, som er nævnt i dette bilag, fremgår af de nationale bestemmelser, der var gældende den 15. december 1981, og, for så vidt angår Spanien, de nationale bestemmelser, der var gældende den 1. marts 1986, samt, for så vidt angår Portugal, de nationale bestemmelser, der var gældende den 1. marts 1998."

Bilag XIIb
Internationale organisationer, jf. artikel 112b, stk. 3

- Codex Alimentarius
- FN's Økonomiske Kommission for Europa.

Bilag XIIc

Del I

TILSÆTNING, SYRING OG AFSYRING I VISSE VINDYRKNINGSZONER

A. Tilsætningsgrænser

1. Hvis vejrforholdene har gjort det påkrævet i visse vindyrkningszoner i EU, der er omhandlet i tillægget til bilag XIIa, del II, kan de berørte medlemsstater tillade en supplerende af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen i friske druer, druemost, delvis gæret druemost, ung ikke-færdiggæret vin og vin fremstillet af druesorter, der kan klassificeres i henhold til artikel 112i.
2. Ved forhøjelse af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen anvendes de ønologiske fremgangsmåder, der er omhandlet i afdeling B, og forhøjelsen må ikke overstige:
 - a) 3 % vol. i vindyrkningszone A, jf. tillægget til bilag XIIa, del II
 - b) 2 % vol. i vindyrkningszone B, jf. tillægget til bilag XIIa, del II
 - c) 1,5 % vol. i vindyrkningszone C, jf. tillægget til bilag XIIa, del II.
3. I år med usædvanligt ugunstige vejrforhold kan medlemsstaterne anmode om, at grænsen/grænserne i punkt 2 forhøjes med 0,5 %. Som svar på en sådan anmodning vedtager Kommissionen hurtigst muligt gennemførelsesretsakten i henhold til de beføjelser, der er omhandlet i artikel 112o, litra d). Kommissionen bestræber sig på at træffe afgørelse inden for fire uger efter indgivelsen af anmodningen.

B. Tilsætning

1. Den i afdeling A omhandlede forhøjelse af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen må kun foretages således:
 - a) for friske druer, delvis gæret druemost eller ung ikke-færdiggæret vin ved tilsætning af sakkarose, koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost
 - b) for druemost ved tilsætning af sakkarose, koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost eller ved delvis koncentreret, herunder omvendt osmose
 - c) for vin ved delvis koncentreret ved frysning.
2. Der må kun anvendes én af de i punkt 1 omhandlede behandlinger, hvis vin eller druemost tilsættes koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost, og der betales støtte i henhold til artikel 103y.
3. Tilsætning af sakkarose som omhandlet i punkt 1, litra a), og b), må udelukkende foretages ved tørsukring og kun i følgende områder:

- a) vindyrkningszone A, jf. tillægget til bilag XIIa, del II
- b) vindyrkningszone B, jf. tillægget til bilag XIIa, del II
- c) vindyrkningszone C, jf. tillægget til bilag XIIa, del II

med undtagelse af vinarealerne i Italien, Grækenland, Spanien, Portugal, Cypern og i de franske departementer henhørende under appeldomstolen i:

- Aix-en-Provence
- Nîmes
- Montpellier
- Toulouse
- Agen
- Pau
- Bordeaux
- Bastia.

De nationale myndigheder kan dog give tilladelse til tilsætning ved tørsukring som en undtagelse i ovennævnte franske departementer. Frankrig underretter straks Kommissionen og de andre medlemsstater, hvis der gives sådanne tilladelser.

4. Tilsætning af koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost må ikke medføre, at det oprindelige volumen af friske knuste druer, druemost, delvis gæret druemost eller ung ikke-færdiggæret vin forøges med mere end 11 % i vindyrkningszone A, med mere end 8 % i vindyrkningszone B og med mere end 6,5 % i vindyrkningszone C, jf. tillægget til bilag XIIa, del II.
5. Koncentrering af druemost eller vin, der undergår de i punkt 1 omhandlede behandlinger:
 - a) må ikke medføre, at disse produkters oprindelige volumen formindskes med mere end 20 %
 - b) må uanset afdeling A, punkt 2, litra c), ikke forhøje det naturlige alkoholindhold i disse produkter med mere end 2 % vol.
6. De i punkt 1 og 5 omhandlede behandlinger må ikke forøge det totale alkoholindhold i friske druer, druemost, delvis gæret druemost, ung ikke-færdiggæret vin eller vin:
 - a) til mere end 11,5 % vol. i vindyrkningszone A, jf. tillægget til bilag XIIa, del II

- b) til mere end 12 % vol. i vindyrkningszone B, jf. tillægget til bilag XIIa, del II
 - c) til mere end 12,5 % vol. i vindyrkningszone C I, jf. tillægget til bilag XIIa, del II
 - d) til mere end 13 % vol. i vindyrkningszone C II, jf. tillægget til bilag XIIa, del II, og
 - e) til mere end 13,5 % vol. i vindyrkningszone C III, jf. tillægget til bilag XIIa, del II.
7. Uanset punkt 6 kan medlemsstaterne:
- a) for rødvin forøge det totale alkoholindhold i de i punkt 6 omhandlede produkter til 12 % vol. i vindyrkningszone A og 12,5 % i vindyrkningszone B, jf. tillægget til bilag XIIa, del II
 - b) forøge det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i de i punkt 6 omhandlede produkter til et niveau, som medlemsstaterne skal fastsætte, ved fremstilling af vine med oprindelsesbetegnelse.

C. Syring og afsyring

1. For friske druer, druemost, delvis gæret druemost, ung ikke-færdiggæret vin og vin kan der:
 - a) foretages afsyring i vindyrkningszone A, B og C I, jf. tillægget til bilag XIIa, del II
 - b) foretages syring og afsyring i vindyrkningszone C I, C II og C III a) som omhandlet i tillægget til bilag XIIa, del II, jf. dog punkt 7 i dette afsnit, eller
 - c) foretages syring i vindyrkningszone C III b), jf. tillægget til bilag XIIa, del II.
2. De i punkt 1 omhandlede produkter undtagen vin må kun tilsættes syre i en mængde på højst 1,50 g/l udtrykt i vinsyre eller 20 milliækvivalenter/l.
3. Vin må kun tilsættes syre i en mængde på højst 2,5 g/l udtrykt i vinsyre eller 33,3 milliækvivalenter/l.
4. Vin må kun afsyres med højst 1 g/l udtrykt i vinsyre eller 13,3 milliækvivalenter/l.
5. Druemost til koncentrering må delvis afsyres.
6. Uanset punkt 1 kan medlemsstaterne i år med usædvanlige vejrforhold give tilladelse til, at de i punkt 1 omhandlede produkter syres i vindyrkningszone A og B, jf. tillægget til bilag XIIa, del II, på de i punkt 2 og 3 i dette afsnit omhandlede betingelser.

7. Der må ikke ske både syring af og tilsætning til ét og samme produkt, medmindre Kommissionen ved delegerede retsakter indrømmer undtagelser i medfør af artikel 112e, stk. 1, og der må heller ikke ske både syring og afsyring af ét og samme produkt.

D. Behandlinger

1. De i afsnit B og C omhandlede behandlinger, bortset fra syring og afsyring af vin, er kun tilladt, hvis de, på betingelser, Kommissionen skal fastsætte ved delegerede retsakter i medfør af artikel 112e, stk. 1, gennemføres under forarbejdningen af friske druer, druemost, delvis gæret druemost eller ung ikke-færdiggæret vin til vin eller til en anden i artikel 1, stk. 1, litra l), omhandlet drikkevare til direkte konsum, bortset fra mousserende vin eller mousserende vin tilsat kulsyre, i den vindyrkningszone, hvor de anvendte friske druer er høstet.
2. Koncentrering af vin skal finde sted i den vindyrkningszone, hvor de anvendte friske druer er høstet.
3. Syring og afsyring af vin må kun foretages på vinfremstillingsvirksomheden og i den vindyrkningszone, hvor de druer, der er anvendt til fremstilling af den pågældende vin, er høstet.
4. Hver af de i punkt 1, 2 og 3 nævnte behandlinger skal anmeldes til myndighederne. Det samme gælder for de mængder koncentreret druemost, rektificeret koncentreret druemost eller sakkarose, som fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, herunder producenter, aftapningsvirksomheder, forarbejdningsvirksomheder og forhandlere, der skal defineres af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 112e, stk. 1, i forbindelse med udøvelsen af deres erhverv ligger inde med på samme tid og på samme sted som friske druer, druemost, delvis gæret druemost eller vin på fad. I stedet for anmeldelse af disse mængder kan der foretages bogføring af indgangen og forbrug.
5. Hver af de i afsnit B og C omhandlede behandlinger skal indføres i det ledsagedokument, jf. artikel 185c, på grundlag af hvilket de behandlede produkter er bragt i omsætning.
6. Medmindre der vedtages undtagelser på grund af usædvanlige vejrforhold, må disse behandlinger ikke anvendes:
 - a) efter den 1. januar i vindyrkningszone C, jf. tillægget til bilag XIIa, del II
 - b) efter den 16. marts i vindyrkningszone A og B, jf. tillægget til bilag XIIa, del II, og de må kun anvendes for produkter fra vinhøsten umiddelbart forud for disse datoer.
7. Uanset punkt 6 kan koncentrering ved frysning samt syring og afsyring af vin foretages hele året.

Del II

RESTRIKTIONER

A. Generelt

1. Ingen tilladte ønologiske fremgangsmåder må omfatte tilsætning af vand, medmindre dette er nødvendigt af en særlig teknisk grund.
2. Ingen tilladte ønologiske fremgangsmåder må omfatte tilsætning af alkohol, undtagen ved fremstilling af frisk druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, hedvin, mousserende vin, vin tilsat alkohol bestemt til destillation og perlevin.
3. Vin tilsat alkohol bestemt til destillation må kun anvendes til destillation.

B. Friske druer, druemost og druesaft

1. Frisk druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, må kun anvendes til fremstilling af produkter, der ikke henhører under KN-kode 2204 10, 2204 21 og 2204 29. Dette er dog ikke til hinder for anvendelsen af mere restriktive bestemmelser, som medlemsstaterne måtte fastsætte for fremstilling på deres område af produkter, som ikke henhører under KN-kode 2204 10, 2204 21 og 2204 29.
2. Druesaft og koncentreret druesaft må ikke anvendes til fremstilling af vin eller som tilsætning til vin. Igangsætning af alkoholgæring af disse produkter er forbudt på EU's område.
3. Punkt 1 og 2 finder ikke anvendelse på produkter, der i Det Forenede Kongerige, Irland og Polen er bestemt til fremstilling af produkter henhørende under KN-kode 2206 00, for hvilke medlemsstaterne kan tillade anvendelse af en sammensat betegnelse, hvori salgsbetegnelsen "vin" forekommer.
4. Delvis gæret druemost af let tørrede druer må kun bringes i omsætning med henblik på fremstilling af hedvin og kun i de vindyrkningsområder, hvor dette var almindelig praksis den 1. januar 1985, og af vin fremstillet af overmodne druer.
5. Medmindre der i henhold til TEUF artikel 43, stk. 2, træffes anden afgørelse i overensstemmelse med EU's internationale forpligtelser, må friske druer, druemost, delvis gæret druemost, koncentreret druemost, rektificeret koncentreret druemost, druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, druesaft, koncentreret druesaft og vin eller blandinger af disse produkter med oprindelse i tredjelande ikke anvendes til fremstilling af produkter omhandlet i dette bilag eller som tilsætning til sådanne produkter på EU's område.

C. Blanding af vine

Medmindre der i henhold til TEUF artikel 43, stk. 2, træffes anden afgørelse i overensstemmelse med EU's internationale forpligtelser, er forskæring af en vin med oprindelse i et tredjeland med en EU-vin og forskæring mellem vine med oprindelse i tredjelande forbudt i EU.

D. Biprodukter

1. Udpresning af druer er forbudt. Medlemsstaterne fastsætter under hensyn til lokale og tekniske forhold det minimumsalkoholindhold, der skal være i presserester fra vindruer og vinbærme efter presning af druer.

Medlemsstaterne fastsætter alkoholindholdet i disse biprodukter til mindst 5 % af alkoholindholdet i den producerede vin.

2. Af vinbærme og presserester fra vindruer må der hverken fremstilles vin eller andre drikkevarer, som er bestemt til direkte konsum, bortset fra alkohol, brændevin eller piquettevin. Overhældning af vin på vinbærme eller presserester af druer eller presset aszú er tilladt på betingelser, som Kommissionen skal fastsætte ved delegerede retsakter i medfør af artikel 112e, stk. 1, hvor denne praksis anvendes traditionelt til fremstilling af "Tokaji fordítás" og "Tokaji máslás" i Ungarn og "Tokajský fordítás" og "Tokajský máslás" i Slovakiet.
3. Presning af vinbærme og fornyet gæring af presserester fra vindruer til andre formål end destillation eller fremstilling af piquettevin er forbudt. Filtrering og centrifugering af vinbærme betragtes ikke som presning, hvis de fremstillede produkter er af sund og sædvanlig handelskvalitet.
4. Piquettevin må, såfremt det er tilladt at fremstille den i den pågældende medlemsstat, kun anvendes til destillation eller til vinavlerens privatforbrug.
5. Fysiske og juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, som ligger inde med biprodukter, skal afsætte dem på vilkår, som Kommissionen skal fastlægge ved delegerede retsakter i medfør af artikel 112e, stk. 1, idet medlemsstaterne dog har mulighed for at beslutte, at biprodukterne skal bortskaffes ved destillation.

* EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29.

** EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

*** EUT L 376 af 27.12.2006, s. 21.

**** EFT L 276 af 6.10.1990, s. 40.

***** EFT L 40 af 11.2.1989, s. 34.

***** EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55.

"